

εργατική

Κάθε Τετάρτη. Εφημερίδα
της Αντικαπιταλιστικής Αριστεράς

αλληλεγγύη

№ 1342, 26 Σεπτέμβρη 2018

www.sekonline.gr

τιμή 2 ευρώ

- 2/10** Απεργία στο Βοήθεια στο Σπίτι
- 3/10** Απεργία ΑΔΕΔΥ για ΒΑΕ
- 4-5/10** 48ωρη στον ΕΟΠΥΥ
- 10/10** Πανελλαδική στα Νοσοκομεία

ΑΠΕΡΓΙΑΚΟ ΚΙΝΗΜΑ

Γυρίστε στις
σελίδες 3, 4, 5

Λεφτά για τις ανάγκες - Όχι για το χρέος

Θεσσαλονίκη 7 Σεπτέμβρη, απεργιακή διαδήλωση εργαζομένων στα νοσοκομεία

ΕΞΩ ΟΙ ΦΑΣΙΣΤΕΣ ΑΠΟ ΤΗ ΣΑΛΑΜΙΝΑ

ΝΑ ΚΛΕΙΣΟΥΝ
ΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΗΣ
ΧΡΥΣΗΣ ΑΥΓΗΣ
ΣΤΗ ΦΥΛΑΚΗ
ΟΙ ΦΑΣΙΣΤΕΣ ΠΟΥ ΕΠΙΤΕΘΗΚΑΝ
ΣΤΟΝ ΒΑΓΓΕΛΗ ΠΑΠΑΜΙΧΑΗΛ

ΑΝΟΙΧΤΗ ΕΚΔΗΛΩΣΗ
Τρίτη 2 Οκτωβρίου, 6μμ
Πλατεία Αναγμάτων, Σαλαμίνα

ΑΝΕΠΙΘΥΜΗΤΟΣ Ο ΥΠΟΔΙΚΟΣ ΛΑΟΣ ΣΤΗ ΣΑΛΑΜΙΝΑ

Συγκέντρωση
και Πορεία στο Πέραμα
ΣΑΒΒΑΤΟ 29 Σεπτεμβρίου, 6μμ
Κεντρική Εκδήλωση Σαλαμινίων
Ακτή Σαλαμινομάχων-Παραλία Καματερού

Συγκέντρωση
και Πορεία στο Πέραμα
ΣΑΒΒΑΤΟ
20 Οκτωβρίου, 12μση.,
Καραβάς Περάματος

ΕΝΟΤΙΚΗ ΠΡΟΤΟΒΟΥΛΙΑ ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΩΝ ΣΑΛΑΜΙΝΑΣ

Τσακίστε τους
νεοναζί παντού

σελ. 8, 9, 10, 11

Η δολοφονία του
Ζακ Κωστόπουλου -
Να βάλουμε
τέρμα στην
περιθωριοποίηση

σελ. 2

Έρχεται ένας Οκτώβρης όπου οι διαχωριστικές γραμμές ξεπροβάλλουν ανάγλυφα. Η κυβέρνηση ετοιμάζει προσχέδιο Προϋπολογισμού όπου ο κορμός είναι η συνέχιση των βάρβαρων περικοπών για να βγει το "υπερπλεόνασμα", πασπαλισμένος με υποσχέσεις για αλλαγές προς το καλύτερο στις συντάξεις, στον κατώτατο μισθό και στις συλλογικές συμβάσεις. Από πίσω η ΝΔ του Μητσοτάκη βαφτίζει τις κυβερνητικές υποσχέσεις "παροχολογία" και πιέζει για πιο σκληρή επιμονή στις νεοφιλελεύθερες "μεταρρυθμίσεις". Αλλά απέναντι αρχίζει να στέκει ένα ογκούμενο κίνημα από απεργιακές κινητοποιήσεις που στέλνει ξεκάθαρο μήνυμα: θα πάρουμε πίσω με τους δικούς μας αγώνες αυτά που μας λεηλάτησαν.

συνέχεια στη σελίδα 3

ΑΠΕΡΓΙΑΚΟΣ ΟΚΤΩΒΡΗΣ ΣΕ ΟΛΗ ΤΗΝ ΥΓΕΙΑ (ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑ & ΠΕΔΥ)

ΤΕΤΑΡΤΗ 10 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΗ ΑΠΕΡΓΙΑ ΤΗΣ ΠΟΕΔΗΝ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ
Αττική: 5ωρη στάση εργασίας (8ημ-1μμ)
Περιφέρεια: 24ωρη απεργία

Πανελλαδική Συγκέντρωση 8ημ στον κόμβο των Παίδων ΑΓΙΑΣ ΣΟΦΙΑΣ & ΑΓΛΑΪΑΣ ΚΥΡΙΑΚΟΥ πορεία από Βασιλίσσης Σοφίας που θα καταλήξει στο Υπουργείο Υγείας

4-5 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 48ΩΡΗ ΠΑΝΑΤΤΙΚΗ ΑΠΕΡΓΙΑ ΤΩΝ ΓΙΑΤΡΩΝ ΤΟΥ ΠΕΔΥ

ΝΑ ΤΑ ΠΑΡΟΥΜΕ ΟΛΑ ΠΙΣΩ!

Κεντρικές συβουλεύσεις στο γαμ ανακλιθεί. Μονομεταρτοποίηση όλων ταύροι • Αίτηση της χρηματοδότησης για τη Δεύτερη Υγεία • Μαζικές προεκλογές στα Νοσοκομεία και το ΠΕΔΥ • Αποθήκευση των ΚΥ, προκλήσεις ειδικευμένων γιατρών • Πάληρσ αποκατάσταση των μισθών, καταβολή των «αποθεματικών» εδώ και τώρα • Όχι στην ιδιωτικοποίηση του ΕΣΥ

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΙΚΟ ΠΡΟΤΟΒΟΥΛΙΟΝ ΣΩΜΑΤΕΙΩΝ, ΕΠΙΤΡΟΠΩΝ ΑΓΩΝΑ ΚΑΙ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΩΝ

Να βάλουμε τέρμα στην περιθωριοποίηση

Οργή και πιεστικά ερωτήματα προκάλεσε ο άγριος ξυλοδαρμός του Ζακ Κωστόπουλου σε κοσμηματοπωλείο στην Ομόνοια το μεσημέρι της 21/9, ο οποίος μεταφέρθηκε στο νοσοκομείο με χειροπέδες, για να διαπιστωθεί ο θάνατός του. Το πρώτο βίντεο που κυκλοφόρησε αποτυπώνει με τον πιο καθαρό τρόπο την αγριότητα του καταστηματούχου και του γείτονα μεσήτη που κλώτσησαν επανειλημμένα τον Ζακ στο κεφάλι, όταν αυτός δεν ήταν σε θέση να σηκωθεί στα πόδια του και αιμορραγούσε μέσα στα σπασμένα γυαλιά της βιτρίνας. Το δεύτερο αποκαλύπτει τη σαπίλα του συστήματος ακόμα πιο εξοργιστικά: πεσμένος κάτω, γεμάτος αίματα και έχοντας δεχτεί τις πρώτες βοήθειες από το ΕΚΑΒ, προσπαθεί να σηκωθεί και δέχεται κλωτσιά στην πλάτη από αστυνομικό, ο οποίος μετά απομακρύνεται (!). Τρομοκρατημένος αρπάζει ένα κομμάτι γυαλί και επιχειρεί να φύγει, με τους μπάτσους αυτή τη φορά να του επιτίθενται και να τον χτυπούν με γκλοπ για να τον ακινητοποιήσουν.

Στη διάρκεια του πρώτου κύματος του ξυλοδαρμού του από τον καταστηματούχο και τον γείτονά του, ένας περαστικός φαίνεται στο βίντεο να παρεμβαίνει για να τους σταματήσει. Αυτός ο άνθρωπος βλέπει καθαρά ότι κανείς δεν απειλείται από τον αιμόφυρτο Ζακ. Αντίθετα καταλαβαίνει ότι έχει χτυπηθεί σοβαρά και προσπαθεί να τον προστατέψει. Η αστυνομία είναι παρούσα ενώ συνεχίζει και η ίδια το όργιο της βίας. Από κανένα στοιχείο δεν προκύπτει ότι οι δράστες, που χτύπησαν με δολοφονικό μένος τον Ζακ, το έκαναν για να «αμυνθούν», ούτε καν υπέρ της περιουσίας του πρώτου, πόσο μάλλον για τις ζωές τους.

Μόνο να συγκρίνει κανείς αυτά τα βίντεο με την είδηση όπως κυκλοφόρησε από τα δεξιά ΜΜΕ («ο νοικοκύρης που προστάτεψε την περιουσία του από τοξικομανή ληστή, βρήκε τον μπελά του») μπορεί να αντιληφθεί σε όλη του την ανατριχιαστική διάσταση τι μοίρα επιφυλάσσει σε εξαθλιωμένους ανθρώπους αυτό το σύστημα: στα μάτια των δραστών (και των αστυνομικών) δεν ήταν παρά ένας ανώνυμος χρήστης τον οποίο κανένας δε θα αναζητήσει και η εγκληματική πράξη σε βάρος του δε θα διερευνηθεί. Και δυστυχώς αυτή είναι η πραγματικότητα για χιλιάδες συνανθρώπους μας που η εξαθλίωση τους οδηγεί σε πράξεις απόγνωσης, ενώ οι κυρίαρχες πολιτικές τους καθιστούν ακριβώς «ανώνυμους» που πετάγονται στα αζήτητα.

Ακτιβιστής

Ο Ζακ Κωστόπουλος ήταν γνωστός ΛΟΑΤΚΙ+ ακτιβιστής και καλλιτέχνης. Πάλεψε για τα δικαιώματα των ΛΟΑΤΚΙ+ και των οροθετικών (όντας ο ίδιος οροθετικός), πήρε θέση ενάντια στο ρατσισμό και τον φασισμό, αγωνίστηκε για να ανοίξει η δημόσια συζήτηση για τα ζητήματα της υγειονομικής περίθαλψης, της ορατότητας και του στίγματος.

Ήταν γνωστή -στη ΛΟΑΤΚΙ+ κοινότητα και όχι μόνο- drag queen (περφόρμερ γυναικείας περσόνας), μια τέχνη που γεννήθηκε στις ΗΠΑ τις δεκαετίες αμέσως πριν την εξέγερση του Stonewall, στα μπαρ που σύχναζαν -κυρίως μαύροι/ες- ΛΟΑΤΚΙ+, όντας αποκλεισμένοι/ες

Ζακ Κωστόπουλος.
Το μπλουζάκι
του γράφει
"Προστατέψτε
και επιβιώστε".

από την υπόλοιπη νυχτερινή ζωή. Οι αγώνες και το καλλιτεχνικό έργο του Ζακ ήταν που δεν άφησαν τη δολοφονία του να πέσει στα ψιλά, παρά τις απαίσιες προσπάθειες των ΜΜΕ και της αστυνομίας, από την πρώτη κιόλας στιγμή, να συγκαλυφθεί και να γυρίσει σε μια ακόμη εκστρατεία νόμου και τάξης. Κανείς και καμία δεν οφείλει να έχει επιδείξει αγώνες και τέχνη για να δικαιούται μια αξιοπρεπή ζωή και έναν αξιοπρεπή θάνατο. Όλες και όλοι έχουν ονόματα, ζωές, όνειρα και αγώνες. Κι αυτό κάνει επιτακτικό, η μάχη για την απόδοση δικαιοσύνης για έναν γνωστό και αγαπητό άνθρωπο, να είναι αφετηρία για τη συνολική διεκδίκηση αυτής της αξιοπρέπειας.

Το κράτος

Η δολοφονία του Ζακ έχει πολλούς ενόχους. Στην επίθεση των δραστών αντανάκλαται η πολιτική του κράτους, που συνειδητά και με τη βοήθεια των ΜΜΕ έχει καλλιεργήσει τη βία.

Με την τρομοκρατία των προηγούμενων ετών για την «εγκληματικότητα» και τα «γκέτο», με τις επικοινωνιακές εκστρατείες ενάντια σε μετανάστες, χρήστες, οροθετικές/ούς, με τις βαρύγδουπες δηλώσεις υπουργών για «υγειονομικές βόμβες» και με τις ίδιες τις επιχειρήσεις διαπόμπευσης οροθετικών και «σκούπας» χρηστών και μεταναστών, έχει στρώσει το δρόμο. Το σύστημα βρίσκεται σε βαθιά κρίση και ποντάρει όλα του τα λεφτά στο να τη χρεώσει στα πιο αδύναμα στρώματα της κοινωνίας, να σπείρει τη διχόνοια, να αποπροσανατολίσει για το ποιος πραγματικά φταίει. Στην αρχική απάθεια και στη συνέχεια ενεργητική συμμετοχή των μπάτσων στον ξυλοδαρμό του Ζακ αποκαλύπτεται για μια ακόμη φορά ο πραγματικός ρόλος της αστυνομίας.

Χρειάζεται η συζήτηση να πάει ακόμα πιο πέρα. Πίσω από τους φυσικούς δολοφόνους υπάρχει μια ολόκληρη σειρά πολιτικών επιλογών που κυριολεκτικά σπρώχνουν τους ανθρώπους στην εξαθλίωση και την απόγνωση, σε πράξεις απελπισίας όπως η κλοπή (ανεξάρτητα

Παράλληλα με τις περικοπές, ο Δήμος Αθηναίων προτιμά να δίνει χρήματα σε επιχειρήσεις «σκούπα» και στην καταστολή. Όπως δήλωσε ο Π. Κωνσταντίνου, δημοτικός σύμβουλος Αθήνας με την Άνταρσία στις γειτονίες της Αθήνας: «Αυτή η δολοφονία είναι καρπός της στοχοποίησης των εξαρτημένων ως των ανεπιθύμητων παράσιτων, που χαλάνε την εικόνα της Αθήνας- πόλο έλξης του τουρισμού ενώ ταυτόχρονα στοχοποιούνται και για την υποβάθμιση στις πλατείες και τα πάρκα. Οι εξαρτημένοι στο στόχαστρο αυτής της εκστρατείας δεν απέχουν πολύ από τα να θεωρούνται σκουπίδια που χρήζουν αποκομιδής και μεταφοράς κάπου μακριά. Ακόμη και ο Δήμαρχος Καμίνης μιλούσε στην ειδική συνεδρίαση για τα ναρκωτικά στο Πεδίο του Άρεως, με νοσταλγία για την περίοδο των Ολυμπιακών Αγώνων, όταν εξαφάνισαν όλα 'τα ενοχλητικά' άτομα από το κέντρο της Αθήνας, εξαρτημένους και ζητιάνους».

αν υπήρξε απόπειρα κλοπής στην συγκεκριμένη περίπτωση, καθώς υπάρχουν μαρτυρίες ότι μπήκε στο κατάστημα για να προστατευθεί από βίαιο επεισόδιο): οι περικοπές έχουν διαλύσει τις δομές και τις υπηρεσίες που βοηθούν τους χρήστες να απεξαρτηθούν, ή ακόμη κι αν δεν τον καταφέρνουν αυτό, να ζουν αξιοπρεπώς. Με τη διάλυση των υπηρεσιών των δήμων οργανισμοί όπως ο ΟΚΑΝΑ δεν μπορούν παρά να προσφέρουν σε ορισμένους μόνο χρήστες τη λεγόμενη «χαμηλή οδό», δηλαδή μόνο υποκατάστατο της δόσης. Χωρίς τα υποστηρικτικά προγράμματα η χαμηλή οδός δεν δίνει τη δυνατότητα απεξάρτησης και επανένταξης, κάνοντας την οικονομική κρίση και την ανεργία ακόμα πιο βαριά φορτία για τους χρήστες και τις οικογένειές τους.

Υποκριτές

Οι δολοφονίες δεν ξεκινάνε από τη «νοοτροπία του όχλου», αλλά από τις ίδιες τις πολιτικές που προσπαθούν να στρέψουν τον ένα ενάντια στον άλλο.

Το παράδειγμα των οροθετικών γυναικών το 2012 το δείχνει καθαρά: οι διώξεις τους είχαν, όπως και τώρα, ξεσηκώσει τα δεξιά ΜΜΕ στο κυνήγι αποδιοπομπαίων τράγων από τις οποίες οι οικογενειάρχες έπρεπε να προστατευθούν. Κάποιες από αυτές πέθαναν εξ αιτίας της εκστρατείας αυτής του Λοβέρδου.

Οι υποκριτές που τα βάζουν με τις οροθετικές, εκβιάζουν δια του φερεφώνου τους, του Σκάι, τον καιρό του δημοψηφίσματος: «Να συνεχίσουν να διατίθενται φάρμακα? #ΝΑΙ #ΟΧΙ» (τουίτ της 1/7/15). Ο Ζακ Κωστόπουλος είχε απαντήσει αποστομωτικά: «Είστε χυδαίοι. Τουλάχιστον. Και σας το λέει οροθετικός που η ζωή του εξαρτάται από φάρμακα και δεν υποκύπτει σε εκβιασμούς. Ζωα».

Οι ίδιοι κόβουν τη χρηματοδότηση από τα νοσοκομεία με αποτέλεσμα τον Δεκέμβριο του 2015 να προκληθεί κρίση προμηθειών στα αντιρετροϊκά. Είναι καθαρό ότι βήμα το βήμα οι πολιτικές της άρχουσας τάξης αφενός οδηγούν τους πιο φτωχούς σε μηδενικές επιλογές και αφετέρου στρώνουν το δρόμο για να καλυφθούν τα δικά της τα σπασμένα, χρεώνοντας την εξαθλίωση σε «προσωπικές επιλογές».

Παρά την συντονισμένη προσπάθεια να γυρίσει η δολοφονία του Ζακ σε μια ευκαιρία για να χυθεί το γνωστό δηλητηριό του το τόξο του «νόμου και της τάξης», αυτό δεν κατορθώθηκε.

Η προσπάθεια έγινε από τον δράστη, τα δεξιά ΜΜΕ και την αστυνομία. Ο «αμυνόμενος» δράστης μίλησε ψυχραιμότητα στις κάμερες για μια «απόπειρα ληστείας» αλλά ποτέ για τον ξυλοδαρμό. Δεν ήξερε ότι υπήρχε βίντεο. Τα πρωτοσέλιδα εφημερίδων, που δεν πάει ένας χρόνος από τότε που καλούσαν σε «ξύλο στους πούστηδες», έπαιξαν όσο πιο λυσσαλέα μπορούσαν το προφίλ του Ζακ για να πουν ότι είχε την τύχη που του άξιζε.

Αλλά όλη αυτή η εκστρατεία έχει απέναντί της τον κόσμο που έδωσε και δίνει μάχες ενάντια στα μνημόνια, ενάντια στις περικοπές, ενάντια στην ακροδεξιά και τους φασίστες.

Τα άμεσα καθήκοντα όλου του κόσμου που απαιτεί δικαιοσύνη για τον Ζακ είναι να μην αφήσει τη δίωξη να γίνει πρόχειρα και ρίχνοντας τους δολοφόνους στα μαλακά. Η δικογραφία σε βάρος των δραστών έχει τρομακτικά κενά, όπως η απουσία καταθέσεων αρκετών αυτοπτών μαρτύρων, οι μαρτυρίες αστυνομικών που επίσης δεν αναφέρουν τον ξυλοδαρμό, η απουσία υλικού από κάμερες ασφαλείας. Είναι μια υπόθεση που αφορά όλη την κοινωνία. Μέχρι την ώρα της απολογίας των δραστών έγινε σύσκεψη των ΛΟΑΤΚΙ+ οργανώσεων με τη συμμετοχή της LGBTQI+ ΑΝΤΑΡΣΥΑ βάζοντας αυτόν τον προσανατολισμό.

Και έχουμε μπροστά μας τη διεκδίκηση να ξηλωθούν για πάντα οι πολιτικές και το σύστημα που καλλιεργούν τον αποκλεισμό, τη βία και το μίσος και διαλύουν τη δημόσια υγεία και τις ζωές όλων μας.

Αφροδίτη Φράγκου

Απεργιοί εργαζόμενοι στο "Βοήθεια στο Σπίτι" και στα νοσοκομεία σε παλιότερη κινητοποίηση

Τώρα είναι η ώρα για να φουντώσει το απεργιακό κίνημα

Συνέχεια από τη σελίδα 1

Αυτόν τον απεργιακό κύκλο τον ανοίγουν οι εργαζόμενοι στο "Βοήθεια στο σπίτι" με την πανελλαδική κινητοποίηση για τις δουλειές τους που απειλούνται ξανά σε πείσμα των διακηρύξεων για "μεταμνημονιακή εποχή".

Οι εργαζόμενοι σε μια σειρά κλάδους της ΑΔΕΔΥ παίρνουν τη σκυτάλη στις 3 Οκτώβρη διεκδικώντας την ένταξη στα Βαρέα και

Ανθυγιεινά, ένα αίτημα που ανέδειξαν και οι εργαζόμενοι της COSCO με την απεργία τους το καλοκαίρι.

Και ακολουθούν οι εργαζόμενοι στην Υγεία με 48ωρη στις 4-5 Οκτώβρη στον ΕΟΠΥΥ και κλιμάκωση με πανελλαδική απεργία σε όλο το ΕΣΥ και πορεία στην Αθήνα στις 10 Οκτώβρη.

Μέσα σε αυτόν τον κύκλο είναι και τα συλλαλητήρια των συνταξιούχων το ίδιο διάστημα. Και είναι βέβαιο πως σε όλους τους εργατικούς χώρους ανεβαίνουν οι διαθέσεις ότι τώρα είναι ώρα για δράση και όχι για αναμονή για τις εκλογές.

Περικυκλωμένοι

Η στιγμή είναι κατάλληλη και για έναν ακόμη λόγο. Η Ευρωπαϊκή Ένωση, αυτό το κάστρο της μνημονιακής λιτότητας βρίσκεται σε κρίση, περικυκλωμένη όλο και πιο πολύ από αντιρατσιστικά και αντιφασιστικά κινήματα που αντιτίθενται στον ακροδεξιό

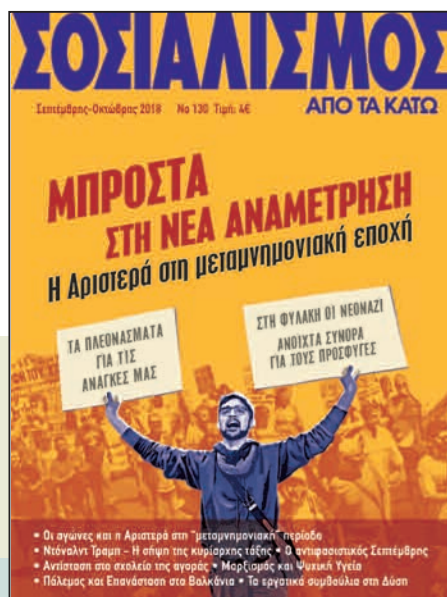
κατήφορό της.

Στην άτυπη Σύνοδο Κορυφής στο Σάλτσμπουργκ της Αυστρίας οι ευρωπαίοι ηγέτες, οι ακροδεξιοί της Ουγγαρίας, της Αυστρίας και της Ιταλίας μαζί με τους "πολιτισμένους" της Γαλλίας και της Γερμανίας, κατάφεραν να συμφωνήσουν μόνο σε δυο πράγματα: πρώτο να ενισχύσουν τη Frontex που κυνηγάει τους πρόσφυγες στα σύνορα και δεύτερο να κλιμακώσουν τους εκβιασμούς ενάντια στον κόσμο που ψήφισε υπέρ του Brexit στη Βρετανία.

Κι όμως ακόμα και εκεί βρέθηκαν περικυκλωμένοι από αντιρατσιστές διαδηλωτές που έδειξαν ότι υπάρχει μια άλλη Ευρώπη των εργατών και της νεολαίας που βγαίνει στους δρόμους παντού με μεγάλα συλλαλητήρια το επόμενο διάστημα - και στο Βερολίνο και στη Ρώμη και στο Λονδίνο.

Με άλλα λόγια, οι ηγέτες της Τρόικας δεν είναι πανίσχυροι, είναι πανικόβλητοι. Μας παίρνει να κλιμακώσουμε τη δράση μας σε συντονισμό με τον κόσμο του κινήματος πανευρωπαϊκά.

Αυτό το ισχυρό μείγμα από απεργίες και αντιρατσιστικά-αντιφασιστικά συλλαλητήρια είναι δύναμη για να πάμε μπροστά. Όλες οι δυνάμεις της Αριστεράς που θέλουν πραγματικά να σπάσουμε τον φαύλο κύκλο των Μνημονίων πρέπει να στηρίξουν με όλες τις δυνάμεις τους αυτή την προσπάθεια.

Κυκλοφορεί
ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ
από τα κάτω

www.socialismfrombelow.gr

ΒΟΗΘΕΙΑ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ Απεργία 2 Οκτώβρη

Την προκήρυξη 24ωρης απεργίας και πανελλαδικής συγκέντρωσης στο Σύνταγμα στις 10.30πμ στις 2 Οκτωβρίου αποφάσισε το Πανελλήνιο Συντονιστικό Όργανο Συλλόγων και Σωματείων Βοήθεια στο Σπίτι, ζητώντας παράλληλα τη στήριξη και κάλυψη της απεργίας από την ΠΟΕ-ΟΤΑ.

«Η απεργία γίνεται ενάντια στην πρόθεση της κυβέρνησης μέσα από επαναπροκήρυξη των θέσεων στην ουσία να απολύσει εργαζόμενους που δουλεύουν εδώ και 15 χρόνια στο Βοήθεια στο Σπίτι, εξυπηρετώντας 100.000 ηλικιωμένους και άτομα με αναπηρία σε όλη τη χώρα, καλύπτοντας πάγιες και διαρκείς ανάγκες» μας είπε ο **Νίκος Χατζάρας** από το ΔΣ του Σωματείου της Κεντρικής Μακεδονίας. «Αντί να προσλάβει όλο το προσωπικό σαν αορίστου χρόνου, η Κυβέρνηση ετοιμάζει επαναπροκήρυξη των θέσεων εργασίας μας, στα πρότυπα της 3Κ που βγήκε για την καθαριότητα των ΟΤΑ όπου η πλειοψηφία των υπηρετούντων εργαζομένων έμεινε εκτός. Η κινητοποίηση στην Αθήνα αναμένεται να είναι από τις μεγαλύτερες που έχουμε οργανώσει».

Όπως αναφέρουν στην ανακοίνωσή τους τα σωματεία του Βοήθεια στο Σπίτι: «Οι εργαζόμενοι απαιτούν και διεκδικούν: Νομοθετική ρύθμιση που θα κατοχυρώνει το υφιστάμενο προσωπικό καταργώντας την 15ετή ομηρία και θα αναγνωρίζει την πραγματική σχέση εργασίας που είναι Αορίστου χρόνου. Αναγνώριση και καταβολή του ανθυγιεινού επιδόματος στους Οικογενειακούς Βοηθούς. Την πλήρωση όλων των κενών θέσεων εργασίας που δημιουργήθηκαν όλα αυτά τα χρόνια που έχει οδηγήσει στην συρρίκνωση και αποδόμηση του Βοήθεια Στο Σπίτι. Την αντικατάσταση όλου του στόλου των αυτοκινήτων καθώς αυτά είναι πλέον πεπαλαιωμένα με πάρα πολλά προβλήματα που τα καταστούν επικίνδυνα προς χρήση».

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΙ

Και οι εκπαιδευτικοί ετοιμάζουν κινητοποιήσεις για μαζικούς μόνιμους διορισμούς. Σε συγκέντρωση το μεσημέρι της Παρασκευής 28/9 στο Υπουργείο Παιδείας, καλούν μια σειρά ΕΛΜΕ και Σύλλογοι Εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης, το Συντονιστικό Αναπληρωτών - Αδιόριστων Εκπαιδευτικών, το ΠΑΜΕ Εκπαιδευτικών κ.α.

Η ΟΛΜΕ καλεί σε 3ωρη στάση εργασίας στις 5 Οκτώβρη ενώ η ΔΟΕ καλεί σε γύρο γενικών συνελεύσεων από τις 24/9 μέχρι τις 12/10 και συνέλευση προέδρων.

Διεκδικούμε Βαρέα και Ανθυγιεινά

Σε 24ωρη απεργία την Τετάρτη 3 Οκτώβρη καλεί η ΑΔΕΔΥ μαζί με μια σειρά ομοσπονδίες, που εμπλέκονται στα Βαρέα κι Ανθυγιεινά Επαγγέλματα και έχουν εργαζόμενους που λαμβάνουν ή διεκδικούν να λάβουν το επίδομα επικίνδυνης και ανθυγιεινής εργασίας. Απεργιακή συγκέντρωση θα πραγματοποιηθεί στις 12 το μεσημέρι έξω από το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους. Η απόφαση πάρθηκε μετά από συνεδρίαση της ΑΔΕΔΥ μαζί με συνδικαλιστικές ομοσπονδίες την περασμένη Τρίτη. Νέα σύσκεψη θα πραγματοποιηθεί στις 26 Οκτώβρη.

“Η 3 Οκτώβρη χρειάζεται να έχει μαζική συμμετοχή και να γίνει βήμα για να δώσουμε απεργιακή συνέχεια, απλώνοντας τον αγώνα σε όλο το δημόσιο” τονίζουν σε κοινή τους ανακοίνωση ο **Συντονισμός Ενάντια στα Μνημόνια** και η πρωτοβουλία εργαζομένων στους ΟΤΑ “**Η Σκουπιδιάρα**”, προτείνοντας σαν επόμενο βήμα την προκήρυξη πανδημοσιούπαλληλικής απεργίας στις 10 Οκτώβρη μαζί με την κινητοποίηση των υγειονομικών: “Η 10 Οκτώβρη με απόφαση της σύσκεψης των ομοσπονδιών στις 26/10 και της ηγεσίας της ΑΔΕΔΥ μπορεί να γίνει το επόμενο βήμα για απεργιακό ξεσηκωμό σε όλο το δημόσιο, για να πάρουμε πίσω όσα μας άρπαξαν, για πραγματικές αυξήσεις στους μισθούς και μαζικές μόνιμες προσλήψεις σε όλο το δημόσιο”.

Το ζήτημα των ΒΑΕ επανέρχεται με αφορμή την πρόθεση της κυβέρνησης να επαναξιολογήσει το ποιά επαγγέλματα θα συμπεριλαμβάνονται σε αυτά. Η κυβέρνηση πιστή στους δημοσιονομικούς στόχους και τα διαρθρωτικά μέτρα που έχει συμφωνήσει με τους δανειστές, έχει προχωρήσει σε μια επιτροπή «εξορθολογισμού» των ΒΑΕ και του ανθυγιεινού, με αποκλεισμό των συνδικάτων από αυτήν και με ένα πόρισμα που το κρατά μυστικό. Ο στόχος είναι προφανής, το επίδομα ανθυγιεινής εργασίας αποτελεί το 20% με 25% του μισθού για χιλιάδες εργαζόμενους. Κάτω από τις ωραίες λέξεις «του εξορθολογισμού» κρύβεται το δημοσιονομικό κυνήγι των πλεονασμάτων του 3,5%, με μείωση μισθών μέσα από την περικοπή του επιδόματος ανθυγιεινής εργασίας, την περικοπή των ΒΑΕ και την αλλαγή του χρόνου συνταξιοδότησης για χιλιάδες εργαζόμενους.

Επέκταση

“**Απεργούμε για να σταματήσουμε κάθε σκέψη για περικοπή στο ανθυγιεινό επίδομα**” υπογραμμίζει ο **Συντονισμός Ενάντια στα Μνημόνια** και η “**Σκουπιδιάρα**” στο κάλεσμά τους και συνεχίζουν: “**Διεκδικούμε το άπλωμα και την επέκταση του ανθυγιεινού και σε άλλους κλάδους, ειδικότητες και εργαζόμενους κάθε σύμβασης, που το δικαιούνται και έχουν εξαιρεθεί. Παλεύουμε για αναβάθμιση κατηγοριών από κατώτερη σε ανώτερη με αντίστοιχη αύξηση στις οικονομικές παροχές. Να υπολογίζονται τα ΒΑΕ για μειωμένο χρόνο συνταξιοδότησης.**”

Απέναντι στην εντατικοποίηση και στις επικίνδυνες και ανθυγιεινές εργασιακές συνθήκες (είναι χαρακτηριστικό το παράδειγμα στους ΟΤΑ όπου δεν υπάρχει μήνας που να μην μετράμε νεκρούς), παλεύουμε για πλήρη κάλυψη των εργασιακών χώρων του δημοσίου με τους απαραίτητους γιατρούς εργασίας, καθώς και τη λήψη όλων των μέτρων που απαιτούνται για την ασφάλεια και την ζωή των εργαζομένων. Για μαζικές προσλήψεις, πραγματικές αυξήσεις στους μισθούς.

Η κυβέρνηση μπορεί να πανηγυρίζει ότι τα μνημόνια τελειώσανε αλλά, τα δημοσιονομικά πλεονάσματα του 3,5% μέχρι το 2022 και 2,2% μέχρι το 2060 και οι περικοπές που προϋποθέτουν, συνεχίζουν να καθορίζουν τις επιλογές της, με καταστροφικά αποτελέσματα στους μισθούς, στις συντάξεις και τις συνθήκες που δουλεύουμε και ζούμε.

Μόνο οι αγώνες μας είναι αυτοί που μπορεί να σπάσουν τον δημοσιονομικό κορσέ των πλεονασμάτων και θα ξηλώσουν τα καταστροφικά αποτελέσματα των μνημονίων, θα αντιστρέψουν τις επιλογές της κυβέρνησης και θα διεκδικήσουν ότι δεν θα συνεχιστεί η λιτότητα και οι περικοπές, αλλά αντίθετα θα δοθεί εδώ και τώρα όλο το πλεόνασμα του προϋπολογισμού για να καλύψει τις εργατικές ανάγκες, διαγράφοντας το χρέος. Αγώνες όπως στις 10 Οκτώβρη όπου χιλιάδες εργαζόμενοι στα νοσοκομεία θα κατέβουν σε απεργία και θα διαδηλώσουν στο κέντρο της Αθήνας διεκδικώντας μαζικές μόνιμες προσλήψεις, μονιμοποιήσεις των συμβασιούχων και χρηματοδότηση της δημόσιας Υγείας”.

Σ.Μ.

Ξεκινάμε έναν

Από τη διαδήλωση στη ΔΕΘ στις 8/9

ΙΔΙΩΤΙΚΗ ΥΓΕΙΑ

Σε γενική συνέλευση καλούνται τα μέλη του Σωματείου Ιδιωτικών Κλινικών, στις 9/10, στις 5μμ στο Εργατικό Κέντρο Αθήνας. Η υπογραφή κλαδικής ΣΣΕ με αυξήσεις αποτελεί τη βασική διεκδίκηση του κλάδου.

Την κήρυξη απεργίας προτείνει η **Αγωνιστική Συνδικαλιστική Κίνηση Υγειονομικών**. Σε ανακοίνωση που εξέδωσε εν όψει της συνέλευσης τονίζει ότι: “Μόνο με δυναμικές κινητοποιήσεις μπορούμε να πετύχουμε την υπογραφή ΣΣΕ με μισθούς που να καλύπτουν τις ανάγκες μας και επαναφορά των κεκτημένων που χάσαμε τα τελευταία χρόνια. Μετά την Cosco και την ΠΙΝΟ στον χορό των εργατικών κινητοποιήσεων μπαίνουν τα νοσοκομεία που προχωράνε στο επόμενο βήμα στις 10 Οκτώβρη και χρειάζονται τη στήριξη όλων. Διεκδικούμε την προκήρυξη απεργίας στο κλάδο της Ιδιωτικής Υγείας. Στηρίζουμε όλες τις κινητοποιήσεις για την διεκδίκηση υπογραφής συλλογικών συμβάσεων με αυξήσεις που να ικανοποιούν τις ανάγκες μας. Απαιτούμε την κρατικοποίηση των κλινικών για να μην είναι η Υγεία εμπόρευμα στα χέρια των ιδιωτών αλλά αγαθό στο οποίο έχουν πρόσβαση όλοι οι εργαζόμενοι, οι άνεργοι, οι μετανάστες”.

ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΟΙ

Με συλλαλητήρια σε όλη τη χώρα απαντούν οι συνταξιούχοι, απέναντι στην απειλή περικοπής των συντάξεων. Στην Αθήνα οι συνταξιούχοι ενώσεις προγραμματίζουν συλλαλητήριο στις 4 Οκτώβρη, στις 10πμ, στην πλατεία Εθνικής Αντίστασης, απέναντι από το Δημαρχείο Αθήνας. Ήδη οργανώνονται αντίστοιχες κινητοποιήσεις την 1η Οκτώβρη στα Γιάννενα στις 10:30πμ στο Εργατικό Κέντρο και στη Λάρισα την ίδια ώρα στην κεντρική πλατεία.

“Με όπλο τον αγώνα μας να μην τους αφήσουμε να εφαρμόσουν το νέο σε βάρος μας έγκλημα” σημειώνουν οι συνταξιούχοι σε ανακοίνωση των ενώσεών τους, οι οποίες καλούν να μπει φραγμός “στο νέο σφαγιασμό που η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ ετοιμάζει για τις πενιχρές συντάξεις αποδοχές μας με το νόμο Κατρούγκαλου, την κατάργηση του αφορολόγητου, την περικοπή των οικογενειακών μας

επιδομάτων, την οριστική αφαίρεση του ΕΚΑΣ, την κατακρεούργηση των συντάξεων χρειάς, τη μείωση του αφορολόγητου. Να μην επιτρέψουμε στην κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ να επιβάλει τις νέες θανατηφόρες περικοπές του νόμου 4387/16. Να διεκδικήσουμε ό,τι μας έχουν αφαιρέσει όλες οι κυβερνήσεις. Να καταδικάσουμε τη δημαγωγία της αξιωματικής αντιπολίτευσης που έχει τον ίδιο στόχο στο Ασφαλιστικό. Να απορρίψουμε την ψεύτικη προπαγάνδα της κυβέρνησης, τα ψέματα και τις μισές αλήθειες, που καλλιεργεί τον εφησυχασμό έχοντας κατά νου τις εκλογές. Την κάλπικη, ψεύτικη αντιπαράθεση με την αξιωματική αντιπολίτευση και τα κόμματα που προηγούμενα κυβέρνησαν και όλοι μαζί μας έχουν τσακίσει. Την αλήθεια, όσα παραμύθια και να λένε, δεν μπορούν να την κρύψουν. Μαζί ψήφισαν το 3ο μνημόνιο και τα μέτρα για τις νέες περικοπές”.

Μπαράζ

Με απεργιακό μπαράζ ξεκινάει ο Οκτώβρης για τους εργαζόμενους στη Δημόσια Υγεία. Η αρχή των κινητοποιήσεων γίνεται στις 3/10, με την 24ωρη απεργία που κήρυξε η ΑΔΕΔΥ για το ζήτημα των ΒΑΕ.

Η ΠΟΕΔΗΝ ανακοίνωσε τη συμμετοχή της στην απεργία της 3/10 με 4ωρη στάση εργασίας. Ακολουθεί η 48ωρη απεργία των γιατρών του ΠΕΔΥ στις 4 και 5/10. Η αγωνιστική βδομάδα κορυφώνεται στις 10/10 με την 24ωρη πανελλαδική απεργία στα δημόσια νοσοκομεία που κήρυξε η ΠΟΕΔΗΝ μετά από πρόταση του Συντονιστικού Νοσοκομείων. Για την Απτική η ΠΟΕΔΗΝ έχει κηρύξει στάση εργασίας 8πμ - 1μμ. Τα σωματεία που συσπειρώνονται στο Συντονιστικό προσανατολίζονται σε κήρυξη πρόσθετων στάσεων εργασίας μέχρι το τέλος της βάρδιας. Η απεργιακή διαδήλωση στις 10 Οκτώβρη θα ξεκινήσει στις 8πμ από το Παιδών Αγ.Σοφία και θα καταλήξει στο Υπουργείο Υγείας.

απεργιακό Οκτώβρη

ΞΕΣΗΚΩΜΟΣ ΣΤΑ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑ

Την οργάνωση των απεργιακών κινητοποιήσεων που ξεκινάνε στις 3/10 και κορυφώνονται στις 10/10, συζήτησαν εργαζόμενοι από μια σειρά νοσοκομεία στη σύσκεψη του Συντονιστικού Νοσοκομείων την Παρασκευή 21/8. Το παρών έδωσαν υγειονομικοί από τα νοσοκομεία Αγ.Σάββας, Αγλ.Κυριακού, Γεννηματάς, Αγ.Όλγα, Ερυθρός, Σωτηρία, από τα ΠΕΔΥ Αθήνας και Χανίων καθώς και συμβασιούχοι από το Εθνικό Κέντρο Αιμοδοσίας.

Τη συζήτηση άνοιξε ο Κώστας Καταραχιάς, πρόεδρος του Συλλόγου Εργαζομένων του Αγ.Σάββα, ο οποίος τόνισε τη σημασία της απεργίας στις 10/10 καθώς “ενώνει όλα τα κομμάτια εργαζομένων, μόνιμους, συμβασιούχους, επικουρικούς κλπ”. “Έτσι μπορούμε να κερδίσουμε το αίτημα των μαζικών προσλήψεων και μονιμοποιήσεων που είναι ο μόνος τρόπος για να σωθούν τα νοσοκομεία. Μετά από μια 10ετία μνημονίων και παγώματος προσλήψεων, δεν μας αρκεί η μια πρόσληψη για κάθε μια αποχώρηση που υπόσχεται η κυβέρνηση. Χρειάζονται δέκα προσλήψεις για κάθε έναν που παίρνει σύνταξη προκειμένου να καλυφθούν τα κενά” συνέχισε μεταξύ άλλων.

Στη συνέχεια πήρε το λόγο ο Χρίστος Αργύρης, γιατρός στο Σωτηρία θυμίζοντας την αντίφαση των κυβερνητικών εξαγγελιών περί εξόδου από τα μνημόνια, με τη σκληρή πραγματικότητα που αντιμετωπίζουν οι εργαζόμενοι. “Στις 21/8 η κυβέρνηση ανακοίνωσε το τέλος των μνημονίων. Συμβαδίζει η εξέλιξη αυτή με την ικανοποίηση των αιτημάτων του κόσμου; Όχι. Τίποτα δεν θα ικανοποιηθεί αν δεν το επιβάλουμε με αγώνες. Αυτό το καταλαβαίνει πο-

Απεργιοί των νοσοκομείων στη Θεσσαλονίκη, 7/9

λύς κόσμος και γι' αυτό είδαμε τη μεγάλη πορεία των νοσοκομείων στη Θεσσαλονίκη στις 7/9, την εργατική διαδήλωση στη ΔΕΘ την επόμενη μέρα, την απεργία στην Cosco, τη 48ωρη απεργία που προκήρυξαν οι συνάδελφοι στο ΠΕΔΥ, την απεργία που εξήγγειλε η ΑΔΕΔΥ κλπ. Στις 10 Οκτώβρη πάμε να οργανώσουμε τη μεγαλύτερη απεργία που έχουμε κάνει στα δημόσια νοσοκομεία. Χρειάζεται να οργανώσουμε επιτροπές αγώνα σε κάθε νοσοκομείο για να εξασφαλίσουμε την επιτυχία της”.

Την επιτυχία των κινητοποιήσεων στο ακτινολογικό τμήμα του Παίδων Αγλ.Κυριακού μετέφερε η Μαρία Αλιφιέρη, από το σωματείο εργαζομένων στο νοσοκομείο. “Αυτή τη βδομάδα ξεκινήσαμε κινητοποιήσεις στο τμήμα μας με αφορμή τις μεγάλες ελλείψεις προσωπικού. Μέσα σε

τρεις μέρες αγώνα, κερδίσαμε ότι θα έρθουν τρεις επικουρικοί στο τμήμα. Πλέον έχουμε γίνει το παράδειγμα σε όλο το νοσοκομείο. Όλα τα τμήματα αντιμετωπίζουν ελλείψεις, αλλά ο αγώνας μας έδωσε το παράδειγμα για το πως μπορούμε να κερδίσουμε. Τη στάση εργασίας που είχε κηρύξει σήμερα το σωματείο σε όλο το νοσοκομείο για συμπάρασταση στις κινητοποιήσεις μας, τη χρησιμοποιήσαμε για να οργανώσουμε την απεργία στις 10 Οκτώβρη”.

Ελλείψεις

Με δυο παραδείγματα από το νοσοκομείο που εργάζεται υπερθεμάτισε για τις απεργίες στις 3 Οκτώβρη και 10 Οκτώβρη, η Κατερίνα Πατρικίου, γραμματέας του Συλλόγου Εργαζομένων στον Αγ.Σάββα. “Στο παθολογοανατομικό εργαστήριο του

νοσοκομείου εδώ και 10 μέρες έχει χαλάσει ο απαγωγός του εργαστηρίου που σημαίνει ότι τη διαρροή της φορμόλης προσπαθούμε να την αντιμετωπίσουμε με ανοιχτά παράθυρα κι αirkοντίσιον. Δέκα μέρες τώρα το προσωπικό δουλεύει σε αυτές τις συνθήκες – με προφανείς συνέπειες για την υγεία του – χωρίς να παίρνει Βαρέα

κι Ανθυγιεινά. Γι' αυτό και στις 3 Οκτώβρη απεργούμε.

Το άλλο παράδειγμα που έχει να κάνει με την απεργία στις 10 Οκτώβρη είναι το εξής: στις αρχές Αυγούστου τελείωσε η σύμβαση ενός επικουρικού στο παθολογοανατομικό. Αρχές Οκτώβρη ο ίδιος γιατρός ξαναξεκινάει να δουλεύει στο ίδιο τμήμα. Το καθεστώς της ελαστικής εργασίας – εκτός από την ανακύκλωση εργαζομένων που συμβαίνει σε πολλές περιπτώσεις - σημαίνει ότι το εργαστήριο δουλεύει με διαλείμματα μηνών, ο ίδιος εργάζεται με αντίστοιχα διαλείμματα και με τα δικαιώματά του διαλυμένα. Η δουλειά του όπως κι όλων των επικουρικών είναι τόσο αναγκαία που δεν υπάρχει η πολυτέλεια για τέτοια διαλείμματα. Χρειάζεται να μονιμοποιηθούν όλοι οι συνά-

δελφοί αντί να μένουν σε αυτό το καθεστώς ομηρείας.

Στις 10 Οκτώβρη έχουμε την ευκαιρία να βγούμε όλοι μαζί στο δρόμο, μόνιμοι κι ελαστικά εργαζόμενοι, και να διεκδικήσουμε ότι αυτό θα γίνει πράξη. Να βάλουμε την κυβέρνηση στον τοίχο και να απαιτήσουμε ότι αφού βγήκαμε από τα μνημόνια θέλουμε λεφτά για την Υγεία, μόνιμη δουλειά και μαζικές προσλήψεις. Στον Αγ.Σάββα προγραμματίζουμε γενική συνέλευση την άλλη βδομάδα κι επανενεργοποίηση της απεργιακής επιτροπής που θα οργανώσει την απεργία”.

Η Μαρία Χαρχαρίδου, μέλος του Δ.Σ στο Σωματείο του Γεννηματάς, μετέφερε στη σύσκεψη ότι θα πραγματοποιηθεί γενική συνέλευση των εργαζομένων την 1η Οκτώβρη με πρόταση για επέκταση της στάσης εργασίας μέχρι το τέλος της βάρδιας και κινητοποίηση, μαζί με τους εργαζόμενους από το Σωτηρία, για να προπαγανδιστεί η απεργία της 10ης Οκτώβρη.

Τον αναβρασμό που επικρατεί στις τάξεις των συμβασιούχων που εργάζονται στη δημόσια Υγεία μέσω προγραμμάτων του ΟΑΕΔ, μετέφερε η Κατερίνα Θωίδου, εργαζόμενη στο Εθνικό Κέντρο Αιμοδοσίας, φέρνοντας παραδείγματα από το Γενικό Κρατικό της Νίκαιας, τη Θεσσαλονίκη και το Βόλο. “Ένα μεγάλο μέρος των συναδέλφων καταλαβαίνει ότι πλησιάζει η λήξη των συμβάσεων και πρέπει να παλέψουμε για να μείνουμε στη δουλειά. Έτσι το καταφέραμε και τις προηγούμενες φορές που θα απολυμασταν και τελικά ανανεώθηκαν οι συμβάσεις. Χρειάζεται να παλέψουμε ενάντια στην κυβερνητική προπαγάνδα που πάει να σπείρει τον εφησυχασμό και την αδράνεια του τύπου ‘μην κινητοποιήστε γιατί θα ‘ρθει ο Μητσοτάκης’”.

Στέλιος Μιχαηλίδης

Στην κατάσταση της πρωτοβάθμιας περίθαλψης και τη 48ωρη απεργία των γιατρών του ΠΕΔΥ, στις 4 και 5 Οκτώβρη, αναφέρθηκε η Μαρία Ντάσιου, γιατρός στο ΠΕΔΥ Αχαρνών, μιλώντας στη σύσκεψη του Συντονιστικού Νοσοκομείων.

“Η πρωτοβάθμια περίθαλψη βάλλεται εδώ και πολλά χρόνια. Αντίθετα με την υπάρχουσα προπαγάνδα ότι είμαστε οι προνομιούχοι, οι περισσότεροι από τους εργαζόμενους στο ΠΕΔΥ δυσκολευόμαστε να ζήσουμε τις οικογένειές μας. Προσπαθούν εδώ και χρόνια να μας διασπούν από τους συναδέλφους στα δημόσια νοσοκομεία, λέγοντάς μας ότι έχουμε διαφορετικά συμφέροντα. Δεν ισχύει αυτό. Συνολικά στη Δημόσια Υγεία όλων των βαθμίδων συντελείται μια καταστροφή. Η προοπτική είναι – όχι όπως λένε το νοικοκύρεμα – αλλά το χάρισμά της στα χέρια ιδιωτών και μάλιστα πολυεθνικών. Ο Μητσοτάκης στη ΔΕΘ το δήλωσε ξεκάθαρα άλλωστε. Αυτό είναι το μονοπάτι που βάζουν και στην πρωτοβάθμια περίθαλψη. Τα

Όλοι μαζί για τη Δημόσια Υγεία

ΠΕΔΥ συρρικνώνονται και πολλές μονάδες πάνε για κλείσιμο.

Πιέσαμε για συνέλευση σε έναν κλάδο που είχε να κάνει χρόνια. Έγινε μια πολύ μαζική συνέλευση πάνω από 600 συναδέλφων. Η επέκταση του ωραρίου μας είναι ένα από τα κύρια ζητήματα συζήτησης. Είναι πάγια θέση μας ότι αν πειράξουν το ωράριό μας δεν θα σταματήσουν σε μας. Θα ακολουθήσουν όλοι οι εργαζόμενοι στη Δημόσια Υγεία. Εμείς εργαζόμαστε όλα αυτά τα χρόνια και τα απογεύματα και μάλιστα χωρίς να τα πληρωνόμαστε. Τώρα θέλουν να κάνουν το ωράριό μας κυκλικό. Αυτό θα επηρεάσει άμεσα και τους γιατρούς των νοσοκομείων που θα δουν και το δικό τους ωράριο να γίνεται κυκλικό. Ακόμα σημαντικότερο είναι σε τι συνθήκες δουλεύουμε. Εργαζόμαστε μέχρι τις 9 το βράδυ σε υποστελεχωμένες μονάδες με τεράστιες ελλείψεις. Για μέ-

να το να εξασκώ την ιατρική είναι κάτι που μου αρέσει και θέλω να το κάνω. Αλλά όλα αυτά τα χρόνια έχω αναγκαστεί να δουλεύω χωρίς προσωπικό, χωρίς νοσηλευτές, να βλέπω περιστατικά χωρίς να έχω δίπλα μου απαραίτητες ειδικότητες, ακόμα και χωρίς φάρμακα γιατί δεν υπήρχε εργαζόμενος να ανοίξει την αποθήκη που ήταν κλειδωμένη. Αυτή είναι η κατάσταση της πρωτοβάθμιας περίθαλψης και η οποία θα χειροτερέψει γιατί την υποστελεχώνουν διαρκώς.

Οι συνέπειες για τα δημόσια νοσοκομεία είναι προφανείς καθώς θα επωμιστούν ένα ακόμα βάρος, λόγω της υπολειτουργίας της πρωτοβάθμιας. Και φυσικά ακόμα μεγαλύτερες είναι οι συνέπειες για την υγεία του κόσμου.

Στη συνέλευση λοιπόν η πρόταση της συνδικαλιστικής ηγεσίας ήταν ανεπαρκής. Δίωρες αποχές, να είμαστε στη δουλειά μας και να μη

δουλεύουμε 7πμ – 9πμ. Από τη μεριά μας ως δίκτυο υγειονομικών “Νυστέρι”, βάλαμε πρόταση για 48ωρη απεργία, η οποία υπερψηφίστηκε σχεδόν από όλους. Μόλις τρεις ψήφισαν κατά σε σύνολο 600 συναδέλφων. Παρότι η πρότασή μας μιλάγε για 48ωρη στις 9 και 10 Οκτώβρη προκειμένου τη δεύτερη ημέρα να συνδεθούμε με την απεργία των νοσοκομείων, η ημερομηνία ορίστηκε από το προεδρείο μετά τη συνέλευση. Γι' αυτό και η 48ωρη απεργία έχει οριστεί στις 4 και 5 Οκτώβρη. Χρέος μας τώρα είναι η επιτυχία της 48ωρης και η κλιμάκωσή της με νέα απεργία μαζί με τα νοσοκομεία αμέσως μετά. Η οργάνωσή της έχει ξεκινήσει. Σήμερα (σ.σ 21/9) είχαμε στάση εργασίας σε όλα τα καταστήματα του ΠΕΔΥ προκειμένου να μαζεψτούν οι συνάδελφοι να ενημερωθούν και να συζητήσουν για την απεργία.

Ευελπιστώ ότι θα πάμε σε μια μαζική απεργία και το επόμενο βήμα θα είναι μια πραγματικά πανυγειονομική απεργία.

Τέρμα στις υποκρισίες περί βίας

Έντονη πολιτική αντιπαράθεση έχει προκαλέσει το πόρισμα της 12μελούς επιτροπής για την “αντιμετώπιση των φαινομένων βίας” στα ΑΕΙ-ΤΕΙ όλης της χώρας. Τα στοιχεία για να φτιάξουν το πόρισμα δόθηκαν από τους πρυτάνεις των ιδρυμάτων.

Η συζήτηση είναι υποκριτική, δεν υπάρχει έξαρση της βίας στις σχολές και σίγουρα αυτά τα φαινόμενα είναι ελάχιστα σε σχέση με το τι γίνεται έξω από τα πανεπιστήμια.

Από αυτή την άποψη η πρωτοβουλία της κυβέρνησης και τα συμπεράσματα του πορίσματος που καταλήγουν σε διάφορα “ναι υπάρχουν βία αλλά δεν φταίνε οι φοιτητές” δίνουν χώρο στην ακροδεξιά ρητορεία της Νέας Δημοκρατίας περί νόμου και τάξης.

Ο ίδιος ο Μητσοτάκης και πολλά πρωτοκλασάτα στελέχη της Ν.Δ αμέσως έτρεξαν να μιλήσουν πως θα πατάξουν τις καταλήψεις, θαβάλουν την αστυνομία μέσα στις σχολές, θα τσακίσουν όσους αντιστέκονται. Το φοιτητικό κίνημα έχει τεράστια εμπειρία από τα προηγούμενα χρόνια, από το κίνημα των μεγάλων καταλήψεων του 2006-07, για το ποια είναι η άποψη της Ν.Δ στο πώς πρέπει να λειτουργούν τα πανεπιστήμια.

Το πραγματικό πρόβλημα που προσπαθούν να αποκρύψουν και η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ και η Ν.Δ είναι η ακραία υποχρηματοδότηση που έχει αφήσει τις σχολές να ρημάζουν. Μόλις πριν δύο μέρες φωτιά κατέκαψε τις εστίες του Πανεπιστημίου Κρήτης, επειδή δεν λειτουργούσε η πυρασφάλεια σε ένα κτήριο που εξαιτίας των περικοπών είχαν στοιβάξει τα χημικά εργαστήρια δίπλα στις εστίες.

Ανάγκες

Αυτή είναι η πραγματικότητα που βιώνουν χιλιάδες φοιτητές και φοιτήτριες. Κτήρια χωρίς υποδομές, τμήματα χωρίς καθηγητές, χωρίς βιβλία, χωρίς αναλώσιμα, χωρίς τα στοιχειώδη για να μπορούν να λειτουργήσουν τα πανεπιστήμια. Εδώ και χρόνια οι φοιτητές σε όλες τις συγκλήτους ζητούν την πρόσληψη μόνιμων εργαζόμενων για την φύλαξη και για την συντήρηση των ιδρυμάτων. Ζούμε σε σχολές που μόλις βραδιάσει δεν υπάρχει καν φωτισμός. Οι αγώνες της περσινής χρονιάς ανέδειξαν τι σημαίνει τα λεφτά να πηγαίνουν για το χρέος, για εξοπλισμούς αλλά όχι για τις ανάγκες των φοιτητών και των φοιτητριών.

Η Ν.Δ ταυτίζει τα πάρτυ, τις καταλήψεις και τις δυναμικές ενέργειες των φοιτητών με συμμορίες που λεηλατούν το πανεπιστήμιο. Η προσπάθεια είναι από τη μία η απαξίωση του δημόσιων ΑΕΙ για να ενισχυθεί η πελατεία των ιδιωτικών και από την άλλη η προώθηση της ατζέντας της αστυνομοκρατίας για τον εκφοβισμό του φοιτητικού κινήματος. Καμιά συζήτηση δεν γίνεται για την ουσία, το που έχουν φτάσει τα ιδρύματα μετά από 8 χρόνια μνημονίων.

Υπερασπιζόμαστε το δημόσιο Πανεπιστήμιο και διεκδικούμε τον δωρεάν χαρακτήρα του, αγωνιζόμαστε για αύξηση της κρατικής χρηματοδότησης σύμφωνα με τις ανάγκες μας για ναβάλουμε ένα τέλος στο μνημονιακό κατήφορο.

Υπερασπιζόμαστε την διεύρυνση του ασύλου και παλεύουμε για σχολές ανοιχτές, ζωντανές με πολιτικές και πολιτιστικές εκδηλώσεις μέσα σε αυτές. Όταν οι φοιτητές αγωνίζονται ζωντανεύουν οι σχολές και εξαφανίζεται η οποιαδήποτε εγκληματικότητα. Αντίθετα ξέρουμε καλά τι συμβαίνει όταν η αστυνομία μπαίνει μέσα στα πανεπιστήμια ή ελέγχει τις εισόδους τους. Βία, συλλήψεις, τραμπουκισμοί, πιάττες ναρκωτικών (βλέπε Νομική Αθήνας), επιθέσεις σε μετανάστες, στοχοποίηση της πολιτικής δράσης και συνολικότερη ποινικοποίηση της φοιτητικής ζωής.

Ο έλεγχος των σχολών από τους ίδιους τους φοιτητές και τις φοιτήτριες, τους εργαζόμενους διοικητικούς, τους φύλακες, τις καθαρίστριες/στες και τους καθηγητές είναι ο μόνος τρόπος για να έχουμε ένα πανεπιστήμιο ανοιχτό, σύμφωνα με τις ανάγκες της κοινωνίας.

Παντελής Παναγιωτακόπουλος

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΡΗΤΗΣ

Η ΦΩΤΙΑ ΦΑΝΕΡΩΣΕ ΤΙΣ ΕΛΛΕΙΨΕΙΣ

Φοιτητικές εστίες, τώρα!

Μεγάλη φωτιά ξέσπασε το πρωί της Κυριακής 23/9 στις εγκαταστάσεις του Πανεπιστημίου Κρήτης στην Κνωσσό στις οποίες λειτουργούσαν διοικητικές υπηρεσίες του Βενιζέλιου Νοσοκομείου, εργαστήρια του Μουσείου Φυσικής Ιστορίας και του τμήματος Βιολογίας, καθώς και οι λιγοστές Εστίες που πρόσφατα είχαν δημιουργηθεί.

Πάνω από 90 δωμάτια των εστιών καταστράφηκαν ολοσχερώς ενώ 35 φοιτητές που είχαν επιστρέψει για την εξεταστική περίοδο είδαν όλα τους τα υπάρχοντα να γίνονται στάχτη στην φωτιά που κατέστρεψε τα πάντα. Από ρούχα και οικοσκευές, πορτοφόλια, έγγραφα και βιβλία, μέχρι υπολογιστές, λαπ-τοπ και εργαστηριακό εξοπλισμό κάθε είδους.

«Οι 35 φοιτητές που βρίσκονταν μέσα στις εστίες, αντιλήφθηκαν μόνοι τους τη φωτιά από την αποπνικτική ατμόσφαιρα, που δημιουργούσε ο καπνός που είχε γεμίσει τα δωμάτιά τους, καθώς το σύστημα συναγερμού υπολειπορούσε και καμία ειδοποίηση από κάποιον υπεύθυνο δεν υπήρξε ποτέ (...) Μετά από ώρες, έγινε επίσημη ενημέρωση των εστιαζόμενων φοιτητών από τον πρύτανη Ζώρα που τους έκανε γνωστό πως προς το παρόν οι φοιτητές θα φιλοξενηθούν στο γήπεδο μπάσκετ του κλειστού γυμναστηρίου του πανεπιστημίου. Οι φοιτητές αντέδρασαν στην ανακοίνωση αυτή ζητώντας ξενοδοχειακό κατάλυμα για την μόνιμη και βέλτιστη διαμονή τους. Η απάντηση του Ζώρα ήταν πως “δεν υπάρχουν 35 κρεβάτια στην πόλη του Ηρακλείου λόγω πληρότητας των ξενοδοχείων”. Αυτή είναι μια ανάληψη και βαθιά υποκριτική στάση, αναντίστοιχη της κρισιμότητας της κατάστασης», τονίζεται στην ανακοίνωση των **ΕΑΑΚ** η οποία υπενθυμίζει πως στις περσινές κινητοποιήσεις των φοιτητών για το θέμα της στέγασης η πρυτανεία

ήταν πάντα καθουσαστική.

Το μεσημέρι της επόμενης μέρας, μετά από αποφάσεις των φοιτητικών συλλόγων Βιολογίας και Ιατρικής, οργανώθηκε μεγάλη κινητοποίηση που κατέληξε σε συνάντηση με τον υπουργό παιδείας Γαβρόγλου που έφτασε στο Ηράκλειο και τον βουλευτή του ΣΥΡΙΖΑ Μιχαλογιαννάκη. “Η απάντησή τους ήταν ότι θα έβρισκαν ξενοδοχεία για τους φοιτητές ενώ μίλησαν για ένα επίδομα 2.000 ευρώ σε κάθε πυρόπληκτο φοιτητή που έχασε τα πράγματά του στην φωτιά. Όμως αυτά είναι πάρα πολύ λίγα. Υπάρχουν φοιτητές που για να σωθούν βγήκαν χωρίς παπούτσια και με τις πυτζάμες τους στο δρόμο. Έχουν χαθεί ολόκληροι υπολογιστές και εξοπλισμοί χιλιάδων ευρώ”, ανέφερε μιλώντας στην ΕΑ ο **Αλέξανδρος Παπαϊωάννου** από το Φυσικό του Ηρακλείου.

Στέγαση

“Για να κατευνάσει τη συνολική οργάνωση των φοιτητών που δεν μπορούν να βρουν σπίτι να μείνουν ανακοίνωσε πως θα δώσει επιδότηση ενοικίου 200 ευρώ. Όμως ξέρουμε ότι τα νοίκια στο Ηράκλειο είναι πάρα πολύ ακριβά, αδύνατον να καλυφθούν με 200 ευρώ. Γνωρίζουμε καλά από τις υποσχέσεις και από τα κούφια λόγια των προηγούμενων ετών πως τίποτα από όλα αυτά δεν πρόκειται να λύσει το τεράστιο πρόβλημα στέγασης των φοιτητών στο Ηράκλειο. Και φυσικά κανείς από τους κυβερνητικούς παράγοντες, παρά τις πιέσεις, δεν είπε λέξη για τη μοναδική λύση του προβλήματος, τη δημιουργία καινούριων εστιών και για μαζική στέγαση για όλους.

Την Τετάρτη 26/9 στις 2μμ υπάρχει συνέλευση του τμήματος Επιστήμης των Υπολογιστών που πηγαίνουμε με πρόταση για κινητοποιήσεις ενώ και σαν ΣΕΚ στις σχολές και σαν ΕΑΑΚ καλούμε συνελεύσεις σε όλα τα τμή-

ματα με στόχο κλιμάκωση για κινητοποιήσεις και καταλήψεις. Τα αιτήματά μας είναι ξεκάθαρα: στέγαση για όλους, όχι στην υποχρηματοδότηση, λεφτά τώρα για την δημόσια δωρεάν ανώτατη εκπαίδευση.

Ήδη χτες είχαμε άλλο ένα κρούσμα απαξίωσης του δημόσιου Πανεπιστημίου. 150 φοιτητές στο Φυσικό περίμεναν να ξεκινήσει ένα μάθημα που τελικά ανακοινώθηκε πως δεν θα γίνει αυτό το εξάμηνο γιατί δεν υπάρχει καθηγητής. Πλέον δεν έχουμε μαθήματα επιλογής. Και αυτό δεν είναι ένα μεμονωμένο ζήτημα του Φυσικού. Αν κοιτάξει κανείς σχολή τη σχολή θα δει παντού τεράστια προβλήματα κάθε είδους. Η φωτιά απλά ήρθε και με τον πιο σκληρό τρόπο έδειξε τις αδιανόητες ελλείψεις στη λειτουργία του Πανεπιστημίου”, υπογράμμισε ο Α. Παπαϊωάννου.

“Η φωτιά στις εγκαταστάσεις του Πανεπιστημίου Κρήτης στην Κνωσσό, δεν μπορεί να θεωρηθεί ως μια μόνο άτυχη στιγμή, όταν η υποχρηματοδότηση των σχολών γίνεται όλο και μεγαλύτερη μέσα στα μνημόνια.

Οι φοιτητές έχουμε να δώσουμε τη μάχη μαζί με τους εργαζόμενους για να ανατρέψουμε τις πολιτικές των μνημονίων που θυσιάζουν τις ανάγκες μας, στο βωμό του χρέους, των πολεμικών δαπανών και για τα συμφέροντα των πλουσίων. Απαιτούμε την άμεση αποζημίωση στους φοιτητές των εστιών που χάσαν ό,τι είχαν στη φωτιά και την μεταφορά τους σε ξενοδοχεία για όσο χρειαστεί ή την έκδοση επιδόματος στέγασης. Ανέγερση καινούριων εστιών για όλους. Λεφτά για την παιδεία, την έρευνα και την ασφάλειά μας, να σταματήσουμε τα ματωμένα πλεονάσματα”, τονίζεται μεταξύ άλλων στην ανακοίνωση που εξέδωσε το **Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα** στις σχολές του Ηρακλείου.

Κυριάκος Μπάνος

Φοιτητές σε μπλοκ της ANΤΑΡΣΥΑ στους δρόμους του Ηρακλείου

Οι κατηγορούμενοι χρυσαυγίτες επικαλούνται κοινοβουλευτικές ερωτήσεις!

Στο γνωστό μήκος κύματος συνέχισε η υπεράσπιση της Χρυσής Αυγής τη διαδικασία των αναγνωστέων στην προσπάθειά της να αντικρούσει το κατηγορητήριο: την ύπαρξη του «νόμιμου πολιτικού κόμματος» και την αποδόμηση μικρών σημείων της μέχρι τώρα διαδικασίας (λεπτομέρειες καταθέσεων, λεπτομέρειες στα μέχρι τώρα αναγνωστέα κλπ) με στοιχεία των οποίων η σχέση με τα εξεταζόμενα περιστατικά είναι ελάχιστη έως ανύπαρκτη.

Έτσι, την Τετάρτη 19/9 (275η ημέρα) όλη η συνεδρίαση αφιερώθηκε στην ανάγνωση 129 (!) κοινοβουλευτικών ερωτήσεων του Γερμενή. Επιπλέον ο Γερμενής προσκόμισε πραγματογνωμοσύνες και άδειες με σκοπό να αντικρούσει την κατηγορία της διακεκριμένης οπλοκατοχής που τον βαραίνει σύμφωνα με το κατηγορητήριο. Τα στοιχεία αυτά όμως δεν αναφέρονται στα συγκεκριμένα φυσίγγια που βρέθηκαν στο σπίτι του και επιπλέον είναι στο όνομα του πατέρα του, επομένως δύσκολα μπορούν να τον βοηθήσουν απέναντι στις εκθέσεις που διαβάστηκαν λίγες συνεδριάσεις πριν.

Τέλος μια αθωωτική απόφαση μέλους της Χ.Α για τις επιδρομές σε λαϊκές στη Ραφήνα λίγο απασχολεί το δικαστήριο, μια και η δίκη των Γερμενή και Μίχου για την ίδια υπόθεση εκκρεμεί, αλλά είναι το μόνο «θετικό» που μπόρεσαν να προσκομίσουν.

Εκκλησιαστικά έθιμα

Κατά την 276η συνεδρίαση διαβάστηκαν από το προσωπικό blog του Γρέγου (!!) πάνω από 100 «ρεπορτάζ» για τη συμμετοχή του σε εκδηλώσεις. Κεντρικός άξονας η γραμμή του «καλού παιδιού/καλού πατριώτη», που είναι αναμφίβολο ότι θα χρησιμοποιηθεί κατά κόρον τους επόμενους μήνες: ο Γρέγος παρουσιάζεται να ασχολείται με τα ...εκκλησιαστικά έθιμα, να συναντά τους γνωστούς μακεδονικούς συλλόγους (που ξέρουμε ότι αποτέλεσαν το παραπέτασμα πίσω από τα εθνικιστικά συλλαλητήρια που κατέληξαν σε δεκάδες φασιστικές επιθέσεις στη Βόρεια Ελλάδα), να μιλάει για την ελληνική διασπορά, για τον ηρωικό ελληνικό στρατό κλπ.

Από τις πιο προκλητικές βέβαια είναι η προσπάθειά του να αποτινάξει το κομμάτι της ναζιστικής ιδεολογίας που αφορά τους ανθρώπους με αναπηρίες. Ενώ στην τηλεόραση τα ηγετικά στελέχη της Χ.Α Παππάς, Κασιδιάρης, Ματθαίουπουλος και Παναγιώταρος μιλούσαν υπέρ της ευγονικής και ενώ σε εκδήλωση της ναζιστικής οργάνωσης ο Μιχαλολιάκος λέει ότι οι ψυχικά ασθενείς δεν πρέπει να ψηφίζουν, ο Γρέγος παριστάνει ότι στηρίζει τα ΑμεΑ με τις γνωστές υποκριτικές επισκέψεις σε κέντρα αποκατάστασης και ψυχιατρικές κλινικές.

Νοέμβριος 2016, Αντιφασιστική συγκέντρωση έξω από το Εφετείο Αθηνών στη δίκη της Χρυσής Αυγής

Δεξιές υποκρισίες για τη διάρκεια της δίκης

Πέντε χρόνια από τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα, η Νέα Δημοκρατία δεν χάνει την ευκαιρία να ξεκινήσει μια απόπειρα υποτίμησης της δίκης της Χρυσής Αυγής.

Τον χορό έσυρε η Καθημερινή ήδη από το καλοκαίρι, σε δημοσίευσμά της που αναφέρεται στη δίκη ως «σίριαλ». Το δημοσίευμα αυτό αποτιμά ως αρνητικό το γεγονός ότι εξετάζονται πολλές υποθέσεις και περιλαμβάνεται ένας τεράστιος όγκος εγγράφων στη δικογραφία. Σε ακόμα πιο προκλητικό τόνο, ο τομεάρχης Δικαιοσύνης, Διαφάνειας & Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων της ΝΔ, Ν. Παναγιωτόπουλος, κάνει μια υποκριτική δήλωση για την επέτειο της δολοφονίας, στην οποία καταλήγει: «γεννά εύλογες υποψίες η ανατιολόγητη καθυστέρηση στη δίκη της Χρυσής Αυγής, καθώς σήμερα συμπληρώνονται πέντε χρόνια από τη στυγερή δολοφονία του Παύλου Φύσσα και ακόμη δεν έχει αποδοθεί Δικαιοσύνη. Οι ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ οφείλουν σήμερα κιόλας να εξηγήσουν στους πολίτες τα αίτια αυτής της πρωτοφανούς καθυστέρησης σε μια δίκη που θα είχε πια ολοκληρωθεί σε κάθε ευνομούμενο κράτος».

Είναι προκλητικό να θεωρεί η ΝΔ ότι έχουμε ξεχάσει πόσες μάχες του αντιφασιστικού κινήματος χρειάστηκαν για να ξεκινήσει αυτή η δίκη και ποιοι ήταν οι πολιτικοί προϊστάμενοι των μηχανισμών που κάλυπταν και καλύπτουν τη δράση των νεοναζί. Πέρα από αυτό, όμως, υπάρχει και ο υπαινιγμός ότι η μέχρι τώρα μεγάλη διάρκεια της δίκης «συμφέρει» τη Χρυσή Αυγή.

Η πραγματικότητα δεν θα μπορούσε να βρίσκεται πιο μακριά. Η δίκη της Χρυσής Αυγής έχει ήδη φέρει απτά αποτελέσματα στην απομόνωση των φασιστών: από το κλείσιμο των γραφείων της και το σπάσιμο των διεθνών συνεργασιών της στο Ευρωκοινοβούλιο, μέχρι την αναστολή της χρηματοδότησης και την κρίση στο εσωτερικό της οργάνωσης με τις αποχωρήσεις και τα αλληλοκαρφώματα των στελεχών, η δίκη της Χρυσής Αυγής έχει τερά-

στιο αντίκτυπο στη δράση της εγκληματικής οργάνωσης, περιορίζοντάς τη σημαντικά. Ο ίδιος ο Μιχαλολιάκος το έχει ομολογήσει πρόσφατα. Φυσικά η υποτίμηση της δίκης είναι ευπρόσδεκτη από τους φασίστες, που «συμφωνούν» στο ότι η δίκη «καθυστερεί»: «οι μόνοι που θέλουν να τελειώσει γρήγορα η δίκη της Χ.Α είναι οι βουλευτές της», λέει ο Μιχαλολιάκος, κάτι που δεν φαίνεται να συνάδει με τις εκατοντάδες σελίδες ομιλιών, ερωτήσεων και άρθρων –άσχετων με τη δικογραφία– που φέρνουν οι βουλευτές στο δικαστήριο ως αναγνωστέα, συμπολογώντας το χρόνο δικάσιμο τη δικάσιμο.

Κατηγορητήριο

Ουσιαστικά, ΝΔ και χρυσαυγίτες συμφωνούν ότι η μέχρι τώρα πορεία της δίκης που θεμελίωσε το κατηγορητήριο ήταν περιττή! Από δω και πέρα η ΝΔ ζητάει υποκριτικά επιτάχυνση, αλλά η Χρυσή Αυγή τρέμει την ώρα της απόφασης.

Το τελευταίο πράγμα που χρειάζεται για να αποδοθεί δικαιοσύνη είναι η δεξιά υποτίμηση της δίκης. Ο μεγάλος αριθμός των υποθέσεων είναι ταυτόχρονα ένδειξη της μέχρι τότε ανοχής των κυβερνήσεων και της αστυνομίας στους φασίστες και της συστηματικής δράσης της Χ.Α ως εγκληματική οργάνωση που είναι. Το ότι ο Δένδιας έβγαλε 32 υποθέσεις από το συρτάρι δεν ξεπλένει τη Νέα Δημοκρατία από τις ευθύνες της για την ανοχή και την καλλιέργεια της ρατσιστικής βίας ειδικά το 2012. Ο τεράστιος όγκος των αναγνωστέων, πέρα από χρήσιμος για να στοιχειοθετηθεί η στρατιωτική δομή και ιεραρχία της Χ.Α και η δολοφονική ναζιστική ιδεολογία της, αναδεικνύει και τον πραγματικό κατηγορο σε αυτή τη δίκη: όχι το κράτος, αλλά το αντιφασιστικό κίνημα.

Χωρίς τη στήριξη του αντιφασιστικού κινήματος πολύ περισσότερες υποθέσεις θα είχαν χωθεί σε συρτάρια και θα είχαν ξεχαστεί για πάντα, πολύ περισσότερα θύματα θα είχαν επιλέξει τη σιωπή, πολύ λιγότερα στοιχεία για

τη φασιστική βία θα είχαν βγει στην επιφάνεια. Οι επίσημες έρευνες από ανεξάρτητες αρχές βασίστηκαν σε μεγάλο βαθμό σε δημοσιεύματα αντιρατσιστικών και αντιφασιστικών οργανώσεων, ακριβώς γιατί η σταθερή μακροχρόνια αντίσταση σε όλες τις γειτονιές δημιούργησε ένα τεράστιο και αξιόπιστο δίκτυο πληροφορησης και καταγραφής. Η ίδια η διαδικασία της εξέτασης των μαρτύρων κατηγορίας κράτησε 2 χρόνια και 4 μήνες κι αυτό διότι ήρθαν σχεδόν όλοι (πάνω από 140) και κατέθεσαν όλα όσα είχαν να πουν. Παρά την οργανωμένη προσπάθεια των χρυσαυγιτών να δημιουργήσουν κλίμα τρόμου, το αντιφασιστικό κίνημα κατάφερε μέσα στην αίθουσα με την παρουσία του να στηρίξει και να ενθαρρύνει τους μάρτυρες.

Η δεξιά υποτιμά τη δίκη όχι γιατί δε γνωρίζει τι γίνεται και τι συνέπειες έχει, αλλά ακριβώς επειδή γνωρίζει πάρα πολύ καλά. Η δίκη στα 3,5 χρόνια που διαρκεί έχει παράξει ανυπολόγιστης αξίας έργο όχι μόνο στην απομόνωση των φασιστών, αλλά και στο ξεσκεπάσμα του ίδιου του κράτους και των προηγούμενων κυβερνήσεων που έχουν τεράστιες ευθύνες για την άνοδο της Χρυσής Αυγής και για τα δεκάδες θύματά της. Η καταδικαστική απόφαση για τα στελέχη της Χρυσής Αυγής θα είναι κόλαφος για την αστυνομία, το δικαστικό σύστημα και όλες τις κυβερνήσεις που ανέχθηκαν, κάλυψαν, ξέπλυναν, νομιμοποίησαν μια εγκληματική οργάνωση και –φανερὰ ή κρυφά– προθυμοποιήθηκαν να συνεργαστούν μαζί της. Η Νέα Δημοκρατία θα έχει τη μερίδα του λέοντος στον κόλαφο και το γνωρίζει καλά.

Αφροδίτη Φράγκου

Επόμενες δικάσιμοι

Σεπτέμβρης: 26/9 στο Εφετείο.
Οκτώβρης: 12/10, 19/10, 22/10, 26/10, 30/10 και 31/10 στον Κορυδαλλό.
15/10, 17/10 και 18/10 στο Εφετείο.

Αντιφασιστική-αντιρατσιστική διαδήλωση στο Πασάου στα γερμανοαυστριακά σύνορα

Όχι στη ρατσιστική ΕΕ

Πλειοψηφικά υπέρ της φιλοξενίας προσφύγων που έρχονται στις ΗΠΑ και στην Ευρώπη τάσσεται ο κόσμος σύμφωνα με δημοσκόπηση του ινστιτούτου Pew Research Center, που δημοσιεύει το Reuters. Δηλαδή, ακριβώς στον αντίποδα των κυβερνήσεων της ΕΕ, που στην πρόσφατη άτυπη Σύνοδο Κορυφής για το μεταναστευτικό στην Αυστρία συνέχισαν να διαφωνούν κυνικά πάνω στο πόσο λιγότερο ή περισσότερο ρατσιστική θα είναι η πολιτική τους για τους πρόσφυγες και τους μετανάστες.

Σύμφωνα με το Reuters, το 77% των Ευρωπαίων κατά μέσο όρο τάσσεται υπέρ της φιλοξενίας προσφύγων, με το ποσοστό να ξεπερνάει το 80% στην Ισπανία, την Ολλανδία, τη Γερμανία και τη Σουηδία, ενώ βρίσκεται στο 79% στη Γαλλία, στο 69% στην Ελλάδα, στο 66% στις ΗΠΑ του Τραμπ, στο 56% στην Ιταλία, στο 49% στην Πολωνία, ενώ ακόμη και στη χώρα με την πιο ισχυρή ακροδεξιά της Ευρώπης, την Ουγγαρία, ένας στους τρεις τάσσεται υπέρ των προσφύγων.

Όσον αφορά στη διαχείριση του ζητήματος από την Ευρωπαϊκή Ένωση, την πολιτική της επικρίνει το 92% των Ελλήνων, το 78% των Ιταλών, το 66% των Γερμανών και των Βρετανών -αν και σε αυτά τα ποσοστά περιλαμβάνονται και η μειοψηφία εκείνων που τις επικρίνουν από τα δεξιά απαιτώντας πιο σκληρά μέτρα.

Η έρευνα έρχεται να αποδείξει ότι η πολιτική των κλειστών συνόρων απέναντι στους πρόσφυγες αφενός δεν είναι αποτέλεσμα των μεταναστευτικών ροών (που βρίσκονται στο 5% αυτών που ήταν το 2015) αφετέρου δεν εκφράζουν τους εργαζόμενους, τη νεολαία και την πλειοψηφία των κατοίκων στις χώρες της ΕΕ. Οι «πιέσεις» τις οποίες επικαλούνται η Μέρκελ, ο Μακρόν και οι υπόλοιποι ηγέτες της ΕΕ για να σκληρύνουν την στάση τους απέναντι στους πρόσφυγες είναι μειοψηφικές μέσα στον απλό κόσμο.

Όμως οι ηγέτες της ΕΕ γράφουν στα παλιά τους τα παπούτσια αυτήν την πλειοψηφία της αλληλεγγύης ενώ υποκλίνονται στην

(ενισχυμένη μεν, μειοψηφία δε) της ακροδεξιάς και των ρατσιστών. Υιοθετώντας την ατζέντα τους και ακόμη χειρότερα συνεχίζοντας να παίρνουν ρατσιστικά μέτρα κατά των προσφύγων και των μεταναστών τους οποίους χρησιμοποιούν ως αποδιοπομπαίους τράγους, για την αποτυχία των νεοφιλελεύθερων πολιτικών λιτότητας που με θρησκευτικό ζήλο επιβάλλουν.

Άρνηση

Έτσι, στην πρόσφατη Σύνοδο της ΕΕ για το μεταναστευτικό στο Σάλτσμπουργκ, ο ρατσιστικός κατήφορος της ΕΕ συνεχίστηκε. Οι αδυσώπητοι, όταν πρόκειται για εφαρμογή των μνημονίων, ηγέτες των χωρών που υποτίθεται εκφράζουν την πιο «μαλακή» γραμμή για τους πρόσφυγες και τους μετανάστες, συνέχισαν να ανέχονται την άρνηση Ουγγαρίας, Πολωνίας, Τσεχίας και Σλοβακίας (δηλαδή των χωρών του Βίζεγκραντ) να δεχθούν στα εδάφη τους πρόσφυγες από την Ελλάδα και την Ιταλία. Συζητώντας μάλιστα την πρόταση, κράτη μέλη που δεν θέλουν να υποδεχθούν μετανάστες να καταβάλλουν σαν αποζημίωση χρήματα στην ΕΕ, λες και το ζήτημα είναι οικονομικό – πρόταση που τελικά δεν έγινε δεκτή.

Αλλά υπήρχαν και σημεία στα οποία τα βρήκαν: Συζητήσαν την (κόστους δισεκατομμυρίων ευρώ) ενίσχυση των συνόρων της Ευρώπης-Φρούριο με αύξηση των μελών της Frontex από 1.300 σε 10.000 μέχρι το 2020, ενώ συμφώνησαν να πάρουν πρωτοβουλίες για τη σύναψη συμφωνιών στα πρότυπα της ρατσιστικής συμφωνίας ΕΕ-Τουρκίας με χώρες όπως η Αίγυπτος, η Τυνησία, το Μαρόκο και η Λιβύη.

Σε αυτήν την κατεύθυνση, ο πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου Τουσκ δήλωσε ότι θα έχει επαφές με το δικτατορικό καθεστώς του Σίσι στην Αίγυπτο ενώ οι ηγέτες της ΕΕ συμφώνησαν να συγκαλέσουν σύνοδο κορυφής τον Δεκέμβριο με την Αφρικανική Ένωση και τον Φεβρουάριο με χώρες του Αραβικού Συνδέσμου για το «μεταναστευτικό, το εμπό-

ριο και την οικονομική ανάπτυξη». Στόχος τους, ακολουθώντας τις αποφάσεις της προηγούμενης Συνόδου του Ιουνίου, είναι η δημιουργία στρατοπέδων συγκέντρωσης για πρόσφυγες και μετανάστες έξω από τα όρια της ΕΕ, σε χώρες διέλευσης μεταναστών – χωρίς όμως μέχρι στιγμής να έχουν θετική απάντηση από κάποια κυβέρνηση.

Στο τέλος ακόμη μιας άθλιας Συνόδου, ο Αλέξης Τσίπρας το μόνο που βρήκε να ζητήσει ήταν η επιτάχυνση της αναθεώρησης της Συνθήκης του Δουβλίνου, σύμφωνα με την οποία οι αιτούντες άσυλο παραμένουν στη χώρα υποδοχής, με στόχο τη μεταφορά περισσότερων προσφύγων από την Ελλάδα στις υπόλοιπες χώρες της ΕΕ. Επιπλέον δήλωσε ότι «η προσφυγική κρίση είναι το κεντρικό πολιτικό και ιδεολογικό ζήτημα για το μέλλον της Ευρώπης και χωρίζει την Ευρώπη σε δύο στρατόπεδα» και ότι «η Ελλάδα πρωταγωνιστεί στο στρατόπεδο που έχει ένα όραμα για την Ευρώπη και την αντιμετώπιση των μεγάλων προβλημάτων που έχει μπροστά της».

Υπάρχει πράγματι ένα στρατόπεδο με όραμα που μπορεί να σταθεί απέναντι στους Ορμπάν, τους Σαλβίνι, τους Γεωργιάδηδες και τους Ζεεχόφερ της Ευρώπης. Είναι το στρατόπεδο του κόσμου που καλωσόρισε και καλωσορίζει τους πρόσφυγες και τους μετανάστες, το στρατόπεδο της αλληλεγγύης των από τα κάτω, της ταξικής αλληλεγγύης της εργατικής τάξης και των φτωχών.

Δεν είναι το στρατόπεδο της Μέρκελ, του Μακρόν. Δεν είναι η κραυγαλέα και σε δημόσια θέα, απανθρωπιά και αθλιότητα των «χοτοποτ» τύπου Μόριας προκειμένου να αποθαρρύνονται οι πρόσφυγες να περάσουν τα σύνορα της Ευρώπης. Δεν είναι το φονικό ανθρωποκνηνητό της Φρόντεξ στα χερσαία σύνορα και στις θάλασσες. Δεν είναι οι συμφωνίες τύπου Τουρκίας-ΕΕ, που μόνο στόχο έχουν να μαντρώσουν και να απελάσουν πίσω στο θάνατο ανθρώπους που τρέχουν να σωθούν από πολέμους και καταστροφές. Δεν είναι να κάνεις τους πρόσφυγες μπαλάκι από τη μια χώρα της ΕΕ στην άλλη.

Αντίσταση παντού!

Συνεχίζονται οι διεθνείς δράσεις και πρωτοβουλίες ενάντια στον φασισμό και το ρατσισμό.

Στο Σάλτσμπουργκ της Αυστρίας πάνω από 1000 άνθρωποι συμμετείχαν στη διαδήλωση που έγινε έξω από την Σύνοδο Κορυφής της ΕΕ για το μεταναστευτικό. Η διαδήλωση, που δέχθηκε τη βίαιη επίθεση της αστυνομίας, ήταν η τελευταία μιας σειράς κινητοποιήσεων καθώς είχε προηγηθεί η διαδήλωση τριών χιλιάδων ατόμων στη Σύνοδο των υπουργών Εσωτερικών της ΕΕ στη Βιέννη αλλά και η κοινή διαδήλωση στο Πασάου στα αυστρογερμανικά σύνορα την προηγούμενη βδομάδα.

Στη Γερμανία στις 29 Σεπτεμβρίου δεκάδες συλλογικές ομάδες καλούν στο Αμβούργο πανεθνικό συλλαλητήριο-συναυλία ενάντια στο ρατσισμό και τον φασισμό και ακολουθεί το Βερολίνο με συλλαλητήριο-συναυλία στις 13 Οκτώβρη στην Αλεξάντερπλατς. Στο Πασάου, το Aufstehen Gegen Rassismus, η γερμανική ομπρέλα οργανώσεων και σωματείων ενάντια στον ρατσισμό, καλεί σε αντιφασιστική συγκέντρωση στις 6 Οκτώβρη, μέρα που έχει επιλέξει για να σπείρει στην πόλη το ρατσιστικό του δηλητήριο το ακροδεξιό AfD. Αντιφασιστικές συγκεντρώσεις έχουν καλεστεί για αυτό το σαββατοκύριακο και σε μικρότερες πόλεις όπως η Φούλντα, το Γκόμπλεντς και άλλες.

Πανεθνική

Στη Δανία, στην Κοπεγχάγη πραγματοποιήθηκε στις 22 Σεπτέμβρη πανεθνική συνάντηση αντιρατσιστικών συλλογικοτήτων και δικτύων αλληλεγγύης στους πρόσφυγες στην οποία συμμετείχαν ακτιβιστές από το Άαρχους, το Οντένσε, το Όντερ και άλλες πόλεις αλλά και καλεσμένοι από την Πλατφόρμα για μια ανθρωπίνη πολιτική ασύλου από την Αυστρία.

«Χρειαζόμαστε μια πολύ πιο δυνατή δράση ενάντια στον ρατσισμό και την αδικία που επιβάλλει η δεξιά σε αυτή τη χώρα, χρειάζεται να δείξουμε αλληλεγγύη και ανθρωπιά στους πρόσφυγες και τις εθνικές μειονότητες που έρχονται αντιμετώπι ολό και περισσότερο με το μίσος, τις διακρίσεις και την φτώχεια. Πρέπει να χτίσουμε κάθε είδους πλατειές διαμαρτυρίες για να αλλάξουμε το πολιτικό κλίμα στη Δανία και στην Ευρώπη» τονίζουν στην ανακοίνωσή τους. Στις 27 Οκτωβρίου οργανώνεται στην Κοπεγχάγη μονοήμερο φεστιβάλ υπέρ της διαφορετικότητας με τίτλο «Ghettotogether Against Racism» ενώ στις 9 Νοεμβρίου, επέτειο της Νύχτας των Κρυστάλλων οργανώνεται αντιφασιστική συγκέντρωση.

Την Παρασκευή 21 Σεπτέμβρη στο Μπάρι της Ιταλίας πάνω από 1000 άτομα διαδήλωσαν ενάντια στην επίσκεψη του Σαλβίνι στην πόλη. Προς το τέλος της συγκέντρωσης μια ομάδα φασιστών της Κάζα Πάουντ, ξεμονάχιασε κάποιους διαδηλωτές και τους χτύπησε με ρόπαλα και μόλις πήγαν να επέλθουν οι υπόλοιποι διαδηλωτές, τότε επενέβη η αστυνομία η οποία τους περικύκλωσε για να προστατέψει τους φασίστες. Ανάμεσα στους τραυματίες ήταν η ευρωβουλευτίνα της αριστεράς Ελεονόρα Φορέντσα.

Γιώργος Πίπτας

ΔΗΜΟΣΚΟΠΗΣΕΙΣ

Η «ψαλίδα» κλείνει, οι αγώνες ανοίγουν

Τρεις τουλάχιστον δημοσκοπήσεις, της Prorata για την ΕφΣυν, της Alco για το Kontra Channel και της Pulse για τον Σκάι κατέγραψαν την προηγούμενη βδομάδα δημοσκοπική μείωση της ψαλίδας ανάμεσα στη Νέα Δημοκρατία και τον ΣΥΡΙΖΑ. Στις 5,5 μονάδες καταγράφει την ψαλίδα ανάμεσα στη Ν.Δ. και τον ΣΥΡΙΖΑ η δημοσκοπήσις της Prorata, στις 5,2% η έρευνα της Alco και στις 9,5 μονάδες η έρευνα της Pulse (ήταν 11,5% τον Ιούνιο).

Στις δημοσκοπήσεις καταγράφονται επίσης θετικά όλες οι υποσχέσεις της κυβέρνησης για τις λεγόμενες... «παροχές». Στην έρευνα της Alco, οι πολίτες δηλώνουν θετική σε ποσοστά 70% την αύξηση του κατώτατου μισθού και τις προσλήψεις που υπόσχεται η κυβέρνηση στους τομείς Υγείας και Παιδείας. Στην Prorata σε κλίμακα 1-5 ένα ποσοστό 68% εκτιμά ως απολύτως σημαντική την ακύρωση του μέτρου της περικοπής των συντάξεων.

Πολλά από τα φιλοκυβερνητικά μέσα έτρεξαν να αποδώσουν την μείωση της διαφοράς στην «έξοδο από τα μνημόνια» του Αυγούστου και στην ομιλία του Τσίπρα στη ΔΕΘ. Στην πραγματικότητα, έχουν να κάνουν κυρίως με την αποτυχία της αντιπολίτευσης της ΝΔ και του Κυριάκου Μητσοτάκη. Η ΝΔ μπορεί να παραμένει πρώτο κόμμα σε όλες τις δημοσκοπήσεις αλλά χωρίς δυναμική καθώς η συσπείρωσή της καταγράφεται παντού ήδη σε ποσοστά γύρω στο 85% και ως φαίνεται αδυνατεί να απευθυνθεί σε πλατύτερα ακροατήρια. Ο λόγος είναι διπλός.

Από τη μια πλευρά ο Μητσοτάκης και ο Γεωργιάδης δεν χάνουν ευκαιρία να δείχνουν ότι είναι μνημονιακότεροι των μνημονιακών με τις προτάσεις τους για πλήρη ιδιωτικοποίηση της ασφάλισης, καταγγέλλοντας ως «παροχολογία» τις προσλήψεις κλπ. Από την άλλη, εδώ και περίπου ένα χρόνο, ελλείπει άλλου εναλλακτικού πολιτικού σχεδίου, παίζουν με το χαρτί του εθνικισμού, ιδιαίτερα πάνω στο Μακεδονικό, καλώντας και συμμετέχοντας σε λαοσυνάξεις με την ακροδεξιά, με την ελπίδα έτσι να δημιουργήσουν μια δυναμική, ένα πολιτικό ρεύμα που θα καρπωθούν.

Προς το παρόν, στην πράξη δεν πετυχαίνουν να επανασυσπειρώσουν στη ΝΔ το (έτσι και αλλιώς πολύ μικρότερο από τον χώρο του λεγόμενου «κέντρου») κομμάτι των ακροδεξιών που απώλεσαν από το ΛΑΟΣ και την Χ.Α – αντίθετα δίνουν σε όλα τα φασιστικά και ακροδεξιά μορφώματα την ευκαιρία να βγουν ξανά στο προσκήνιο. Και βέβαια παραμένουν αποκομμένοι από το κομμάτι του κόσμου του ΟΧΙ του 62% του δημοψηφίσματος του 2015.

Αυτός ο κόσμος, από την άλλη, έχει συνείδηση του τι σημαίνουν αφενός οι «θεσμοί» αφετέρου οι εξαγγελίες Τσίπρα. Στην Alco, το 37% εκτιμά ότι οι θεσμοί δεν θα πεισθούν για την αναστολή του μέτρου της περικοπής των συντάξεων. Στη Prorata ένα ποσοστό 74% εκτιμά ότι οι εξαγγελίες του Τσίπρα αποτελούν προεκλογικές υποσχέσεις. Η πλειοψηφία θεωρεί θετικά τα μέτρα που εξαγγέλλθηκαν αλλά εκφράζει μεγάλη αμφιβολία ότι θα εφαρμοστούν. Αυτό δημοσκοπικά μεταφράζεται και σε ένα 12% ως 20% που δηλώνει αναποφάσιστο ή δεν απαντάει τις ερωτήσεις σχετικά με το τι θα ψηφίσει.

Τρία χρόνια μετά την μνημονιακή κωλοτούμπα του ΣΥΡΙΖΑ, η ΝΔ δεν έχει βρει τρόπο να την μεταφράσει σε δυναμική για την δική της πλευρά ενώ ο ΣΥΡΙΖΑ δεν έχει καταφέρει να πείσει, πόσο μάλλον να δώσει έμπνευση, στον κόσμο που τον ψήφισε, και εξακολουθεί να αποζητάει πάνω-κάτω τα ίδια πράγματα που απαίτησε με τους αγώνες του με κορύφωση το 2015 και το δημοψήφισμα.

Πολιτική στάση

Πρόκειται για μια στάση, κάθε άλλο από παθητική, αν στρέψει κανείς την προσοχή του σε μια σειρά από μικρότερους και μεγαλύτερους αγώνες που εκτυλίσσονται όλο αυτό το διάστημα σε δημόσιο και ιδιωτικό τομέα απαιτώντας υπογραφή συμβάσεων και αυξήσεις, προσλήψεις και όχι απολύσεις, σύγκρουση με την πολιτική των περικοπών και των ιδιωτικοποιήσεων. Ένας κόσμος που ταυτόχρονα εκφράζεται και πολιτικά απορρίπτοντας στην πλειοψηφία του το εθνικιστικό ντελίριο της ΝΔ όπως έδειξε η έλλειψη της «αναμενόμενης» μαζικότητας στις «λαοσυνάξεις» για το όνομα της Μακεδονίας, επιμένοντας ενάντια στην Χ.Α και συνεχίζοντας να καταγράφει (βλέπε σελ. 8) την αλληλεγγύη τους στους πρόσφυγες.

Για τις δυνάμεις και τα κόμματα που κινούνται στα αριστερά της κυβέρνησης είναι μια μεγάλη ευκαιρία να συνδεθούν και να κερδίσουν αυτόν τον κόσμο. Όχι απλά καταγγέλλοντας πόσο αφερέγγυος είναι ο ΣΥΡΙΖΑ (κάτι που ούτως ή άλλως γνωρίζει ένα μεγάλο κομμάτι του κόσμου) και περιμένοντας τις εκλογές αλλά μπαίνοντας μπροστά, ενωτικά σε όλους τους αγώνες. Δημιουργώντας ένα ισχυρό κίνημα από τα κάτω που θα συγκρουστεί με τη λιτότητα και τα «υπερπλεονάσματα» ως το 2060 που απαιτούν οι «αγορές», προτάσσοντας την εναλλακτική της διαγραφής του χρέους και συνολικότερα την αντικαπιταλιστική εναλλακτική απέναντι στο «μονόδρομο» τους.

Γ.Π.

ΣΥΛΛΟΓΙΚΕΣ ΣΥΜΒΑΣΕΙΣ

Παλεύουμε για πραγματικές αυξήσεις και δικαιώματα

Υπογράφηκε τη Δευτέρα 17 Σεπτεμβρίου από την υπουργό Εργασίας η κλαδική σύμβαση εργασίας των εργαζόμενων στον Επισιτισμό-Τουρισμό. Η σύμβαση, εκτός του ότι αποτελεί την 7η που ενεργοποιείται μετά την έξοδο της Ελλάδας από το τρίτο πρόγραμμα λιτότητας που εφαρμόστηκε από το ξέσπασμα της κρίσης μέχρι σήμερα, είναι και η πιο πρόσφατη δεδομένου ότι υπογράφηκε από την πλειοψηφία (ΠΑΣΚΕ) της ομοσπονδίας των εργαζόμενων του κλάδου και τις επιχειρήσεις τον περασμένο Μάρτη.

Οι συλλογικές συμβάσεις αποτελούν διαρκές αίτημα του εργατικού κινήματος. Συλλογικές συμβάσεις εργασίας κλαδικές και όχι ατομικές ή -στενά- επιχειρησιακές. Είναι αίτημα διαρκές γιατί οι συμβάσεις είναι ανεργές πάνω από 5 χρόνια. Ο λόγος που οι μισθοί των εργαζόμενων του κλάδου δεν κατακλύσαν παντού στον κατώτατο ήταν η συλλογικότητα, η οργάνωση και η διεκδίκηση.

Όσο η σύμβαση που ενεργοποιήθηκε αποκρυσταλώνει σε γενικές γραμμές μια επιδερμική αύξηση των ονομαστικών μισθών των εργαζόμενων, μια αποκαρδιωτική αναγνώριση της δυνατότητας των επιχειρήσεων να απασχολούν εργαζόμενους ακόμη και χωρίς κανένα βδομαδιακό ρεπό (το λεγόμενο "7 στα 7" - πολύ σύνηθες για εργασία σε τουριστική περίοδο, περιοχή ή επιχείρηση) και ταυτόχρονα την πίεση από την πλευρά των αφεντικών στο να κρατηθεί χαμηλά το εργατικό κόστος.

Αυτό συμβαίνει για δυο λόγους. Πρώτον, η τήρηση της σύμβασης που ενεργοποιήθηκε είναι "στον αέρα". Η τήρηση της εργατικής νομοθεσίας δε μπορεί να επαφίεται ούτε στο φιλότιμο ή το φόβο λίγων εταιριών, ούτε στον κάθε εργαζόμενο μεμονωμένα. Αν το ΣΕΠΕ και οι επιθεωρητές του ΙΚΑ δεν ελέγξουν τις δεκάδες χιλιάδες επιχειρήσεις του κλάδου για να εφαρμόσουν τη σύμβαση τότε θα συνεχίσουν στην συντριπτική πλειοψηφία τους να την καταπατούν.

Αυτό δεν αποτελεί θεωρία: σχεδόν κανένα αφεντικό του κέντρου της Αθήνας δεν δίνει τα 851,06 ευρώ που προβλέπει για κατηγορία Μπουφετζή Α'

η σύμβαση, ακόμη και αν πουλάει το αντίστοιχο ενός κιλού εσπρέσο ανά ώρα εργασίας. Το Συνδικάτο Επισιτισμού Αττικής και η κίνηση Καμαριέρα έχουν στα χέρια τους δεκάδες εργατικές παραβάσεις όχι μόνο της νέας κλαδικής σύμβασης, αλλά και της γενικής πανεθνικής σύμβασης. Θα ήταν άρα χρήσιμο να ξέραμε αν το υπουργείο σκοπεύει να αναγκάσει τις επιχειρήσεις του κλάδου να εφαρμόσουν έστω αυτή τη σύμβαση, ή αν η εποπτεία θα συνεχίσει να είναι μόνο από την ΕΕ προς την ελληνική οικονομία.

Δεύτερον, η τουριστική και επισιτιστική βιομηχανία έχει αυξήσει τα τελευταία χρόνια κατακόρυφα τα κέρδη της και η σύμβαση παραμένει οικονομικά σε ρυθμούς όχι μόνο λιτότητας, αλλά και ...2012 (την τελευταία χρονιά που ίσχυε σύμβαση στον κλάδο). Δεν υπάρχει εργαζόμενος που να μη χαιρέται με την κατάκτηση της επαναφοράς της σύμβασης. Το στοίχημα όμως είναι να παλέψουμε άμεσα να υπογραφεί σύμβαση με αυξήσεις, δικαιώματα, πλήρη ασφάλιση, πληρωμένες άδειες.

Είναι ένα στοίχημα που αξίζει να δώσουμε οργανωμένα από τις γραμμές του συνδικάτου, χέρι χέρι με τις συναδέλφισσες και τους συναδέλφους μας μέχρι τη νίκη. Η αντικαπιταλιστική αριστερά στον κλάδο θα είναι παρούσα στις μάχες αυτές.

Βασίλης Μυρσινιάς,
εργαζόμενος στον επισιτισμό - μέλος της Καμαριέρας

εργατική αλληλεγγυή

Βδομαδιακή Εφημερίδα εκδίδεται από το ΣΕΚ
Ιδιοκτήτης: Αναστασιάδης Αναστάσιος του Βασιλείου, Φειδίου 14, 106 78 Αθήνα
Εκδότης: Αναστασιάδης Αναστάσιος
Διευθυντής: Γκαργκάνας Παναγιώτης, Αναξαγόρα 14Α, 10552 Αθήνα τηλ. 210 5241001
Σύνταξη: Λένα Βερδέ, Κατερίνα Θωίδου, Σωτήρης Κοντογιάννης, Νίκος Λούντος, Στέλιος Μιχαηλίδης, Κυριάκος Μπίνας, Λεάνδρος Μπόλαρης, Γιώργος Πίπτας, Αφροδίτη Φράγκου
Ηλεκτρονική σελίδοσηψη: Π. Γαβριηλίδης, Γ. Κούβαρης
Εκτύπωση: News Press Hold, παρ. Ορφώως 13, 194 00 Κορωπί
Γραφεία: Αναξαγόρα 14Α, 105 52 Ομόνοια
e-mail: ergatiki@gmail.com τηλ.: 210 5241001,
Διεύθυνση Αλληλογραφίας: ΤΘ 8161 Ομόνοια 102 10 Αθήνα
Κωδικός ΕΛΤΑ 7856

Από το Σεπτέμβρη και με την έναρξη της ΔΕΘ μπήκαμε στην νέα σαιζόν που είναι ξεκάθαρα προεκλογική. Πώς βλέπεις τη νέα περίοδο που ανοίγει μπροστά μας;

Κάθε φάση της ταξικής πάλης σε όλη την διάρκεια της κρίσης μέχρι και σήμερα αποτελούσε μια πρόκληση. Μια τέτοια πρόκληση αποτελεί και η σημερινή περίοδος. Αυτό δεν έχει να κάνει με τις εκλογές τόσο, όσο κυρίως με μια προσπάθεια του συνασπισμού εξουσίας να «επενδύσει» στην πλαστή έξοδο από τα μνημόνια και πάνω σε αυτό να προσπαθήσει να αφηγηθεί ένα νέο success story.

Το σχέδιο είναι με το ένα χέρι να μοιράζει ψίχουλα και με το άλλο να υφαρπάζει κομμάτια ολόκληρα από τις λαϊκές κατακτήσεις και το λαϊκό εισόδημα (βλ. υπερταμείο). Υπό αυτό το πρίσμα όμως θα προσπαθήσει να εντάξει έστω και βραχυπρόθεσμα κομμάτια του λαού στην συμμαχία του κεφαλαίου. Αυτό ακριβώς αποτελεί και τον κίνδυνο της περιόδου και χρειάζεται εξαιρετικά σοβαρή πολιτική δουλειά, κινηματικές πρακτικές και αποφυγή των ψευτοδιλημμάτων των εκλογών που θα τίθενται αρκετά πριν τις εκλογές σε μια προσπάθεια μετατόπισης του πραγματικού κέντρου της πολιτικής αντιπαράθεσης, το οποίο κάθε δύναμη που ανήκει στην επαναστατική-αντικαπιταλιστική αριστερά πρέπει να θέτει. Αυτό δεν είναι άλλο από το ότι στην πραγματικότητα όχι μόνο δεν βγήκαμε από τα μνημόνια αλλά τουναντίον έχουμε μπει σε μόνιμο μνημόνιο που δεν αναιρείται παρά μόνο από τον ίδιο τον λαό και όχι από καμία εκλογική διαδικασία.

Τέλος επίσης πολύ σημαντική πλευρά της συγκυρίας αποτελεί η αναταραχή στα πλαίσια της ιμπεριαλιστικής αλυσίδας και η όξυνση των ανταγωνισμών μεταξύ των βουβαλιών του παγκόσμιου καπιταλισμού, κατά τη διάρκεια των οποίων ήδη έχουν συντριβεί αρκετά βατράχια (Συρία, Υεμένη). Παράλληλα σε ότι έχει να κάνει με την επιθετική στρατηγική της ελληνικής αστικής τάξης και την σύγκρουση των συμφερόντων της με την τουρκική, η κατάσταση φαίνεται να οξύνεται και εκτυλίσσεται σε ένα πλαίσιο πολύ εύθραυστων ισορροπιών που ανά πάσα στιγμή μπορεί να ανατραπούν.

Συνεπώς η συγκυρία μας αναθέτει καθήκοντα και στην αντιιμπεριαλιστική πάλη που οφείλουμε να αναβαθμίσουμε, καθώς μόνο ο λαός μπορεί να αποτρέψει τα τυχοδωκτικά σχέδια είτε για λογαριασμό των ιμπεριαλιστών είτε σε κάποιον βαθμό αυτοτελώς των ηγεμονικών μερίδων του κεφαλαίου κάθε επιμέρους κοινωνικού σχηματισμού.

Ποιες είναι οι προκλήσεις και ποια θεωρείς πως πρέπει να είναι τα καθήκοντα της ANΤΑΡΣΥΑ στη νέα περίοδο;

Παρότι ήταν διαφορετικές οι συνθήκες, τόσο της ίδιας της εξέλιξης της οικονομικής κρίσης όσο και της ανάπτυξης του κινήματος, αυτό που εξακολουθεί να αποτελεί διακύβευμα από την έναρξη της κρίσης είναι η κρυστάλλινη διατύπωση ενός προγράμματος διεξόδου από αυτήν σε αντικαπιταλιστική κατεύθυνση που θα οδηγήσει σε αμφισβήτηση της αστικής εξουσίας. Προφανώς ένα τέτοιο πρόγραμμα δεν θα μπορούσε να το εκφράσει κανένας άλλος εκτός από έναν συγκροτημένο πολιτικό χώρο. Η ANΤΑΡΣΥΑ αυτό που δεν κατάφερε μέχρι σήμερα είναι πάνω σε αυτό το πρόγραμμα να οικοδομήσει σχέσεις κοινωνικής εκπροσώπησης με πρωτοπόρα τμήματα της εργατικής τάξης και μέσα από μια διαλεκτική διαδι-

Τα καθήκοντα της ANΤΑΡΣΥΑ σήμερα

Ο Δημήτρης Κοσκινάς μέλος της ΚΣΕ της ANΤΑΡΣΥΑ και ηγετικό μέλος της ΑΡΙΣ μίλησε στην Εργατική Αλληλεγγυή.

κασία να οδηγήσει ένα βήμα πιο κοντά προς την χειραφέτηση της εργατικής τάξης. Με αυτή την έννοια όλα τα καθήκοντα πρέπει να διαπερνώνται από αυτή την προοπτική.

Αυτή η ελλειμματική πλευρά της παρέμβασης μας δεν μπορεί να απαντηθεί στην επόμενη εκλογική μάχη μονάχα μέσα από μια προπανανδιστική παρέμβαση στα λαϊκά στρώματα. Αν θέλουμε η ANΤΑΡΣΥΑ να ριζώσει πραγματικά στο λαό θα απαιτηθεί αναβαθμισμένη παρουσία θεωρητικά, πολιτικά, οργανωτικά και στο πεδίο του δρόμου-ειδικά στους εργατικούς αγώνες.

Δυστυχώς παρότι η παραπάνω διαπίστωση είναι κοινή σε όλα τα επίπεδα της ANΤΑΡΣΥΑ, δεν έχουν γίνει σοβαρά βήματα που θα εξασφαλίζουν αυτήν την παρουσία. Οφείλουμε όλοι οι αγωνιστές-στρίες και οι οργανώσεις της ANΤΑΡΣΥΑ να δεσμευτούμε πάνω σε ένα σαφές σχέδιο για την πορεία μέχρι τις εκλογές που όχι απλά θα εξασφαλίζει την οργανική μας σύνδεση με το λαό αλλά και θα μας ενοποιεί βαθύτερα.

Το σχέδιο αυτό είναι: διατύπωση μιας καινούργιας γραμμής διεκδίκησης που να μεταφερθεί σε όλα τα κοινωνικά στρώματα, η προσπάθεια για την ενοποίηση των συνδικαλιστικών και κινηματικών πρακτικών, ενίσχυση της αυτοτελούς παρέμβασης της ANΤΑΡΣΥΑ στα μέτωπα, προσπάθεια συσπείρωσης ρευμάτων και αγωνιστών (όποια υπάρχουν) στην βάση

του αναγκαίου προγράμματος για την περίοδο.

Μια τέτοια πολιτική τακτική θα σημαίνει μια εντελώς άλλη πρακτική για την ANΤΑΡΣΥΑ που θα την μετασχηματίσει έτσι ώστε να μπορεί να αποτελέσει πραγματικά ένα παράδειγμα διαφορετικού δρόμου για τον κόσμο της εργασίας.

Η ηλεγόμενη έξοδος από τα μνημόνια στα मुα-λά των εργαζόμενων και της νεολαίας σημαίνει διεκδίκηση για να πάρουμε πίσω όλα όσα μας ληηλάτησαν με τα μνημόνια. Είναι προφανές πως ο απλός εργαζόμενος κόσμος δεν έχει εμπιστοσύνη στις υποσχέσεις του Τσίπρα. Πώς μπορούμε από τη σκοπιά της ανακαπιταλιστικής αριστεράς να βοηθήσουμε για να ξεδιπλωθούν οι αγώνες;

Η αλήθεια είναι πως κανείς δεν πιστεύει ότι έχουμε βγει από την εποχή των μνημονίων. Το επικοινωνιακό πανηγύρι της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ έχει όριο ως προς την επίδρασή του στους εργαζόμενους. Είναι όμως μιας πρώτης τάξεως ευκαιρία να αναδειχθεί ακριβώς αυτή η κατάσταση. Στο αμέσως επόμενο διάστημα θα πρέπει να επανέλθουν στα σωματεία όλα τα αιτήματα «επαναφοράς» των κατακτήσεων της εργασίας της προ-μνημονιακής περιόδου. Τα άνοιγμα αυτών των διεκδικήσεων θα μπορέσει να λειτουργήσει τόσο αποκαλυπτικά ως προς τις προθέσεις της κυβέρνησης, όσο και συσπειρωτικά για τις μάζες των εργαζόμενων που θέλουν να αντισταθούν στην λαίλαπα της μόνιμης επιτροπείας.

Πρέπει να γίνει σαφές πως ξεπέραςμα της κρίσης για την αστική τάξη, είναι διατήρηση και βάθεμα της υποτέλειας της εργατικής τάξης, ξεπούλημα της δημόσιας περιουσίας, ακόμα μεγαλύτερες διευκολύνσεις για το κε-

φάλαιο, ρατσισμός και θυσία των λαϊκών αιτημάτων στην κούρσα των ανταγωνισμών του Αιγαίου. Αυτή η πολιτική γραμμή μπορεί να γίνει κτήμα των εργαζομένων και να τους οδηγήσει σε πλήθος διεκδικητικών αγώνων.

Στοίχημα για την επόμενη περίοδο θα αποτελέσει παράλληλα η ενοποίηση αυτών των αγώνων και η αποφυγή του κατακερματισμού τους που θα δώσει την ευκαιρία στην κυβέρνηση να ελιχθεί στην λογική του διαίρει και βασίλευε.

Σε όλη την Ευρώπη βλέπουμε την άνοδο της ακροδεξιάς που στοχοποιεί πρόσφυγες και μετανάστες. Ποια πιστεύεις πρέπει να είναι η απάντησή μας τόσο εδώ στην Ελλάδα όσο και διεθνώς;

Ο ρατσισμός είναι ένα φαινόμενο που όχι μόνο ενισχύεται από την κρίση, αλλά παράλληλα αποτελεί και επιλογή των κυρίαρχων τάξεων για να διοχετευθεί τμήμα της λαϊκής αγανάκτησης. Η επίθεση στον αδύναμο, η περιθωριοποίηση του διαφορετικού, η εύρεση εξιλαστήριων θυμάτων, η διαίρεση της εργατικής τάξης σε «ξένους» και «δικούς μας» είναι όπλο των ισχυρών απέναντι στους αγώνες της εργατικής τάξης.

Υπό αυτό το πρίσμα χρειάζεται μια διπλή προσπάθεια, αφενός ανάδειξης του φαινομένου του ρατσισμού στην πραγματική του διάσταση και ένταξής του στα πλαίσια της επιθετικής στρατηγικής του κεφαλαίου και αφετέρου η αυτοτελής αντιφασιστική δράση που θα έχει και πολιτικό και ακτιβιστικό σκέλος. Σε όλο αυτό το φάσμα θα πρέπει να μπαίνει η λογική ενός πλατιού αντιφασιστικού/αντιρατσιστικού μετώπου που θα έχει όμως κάποιες βασικές αρχές σε ότι έχει να κάνει με το ποιες είναι οι δυνάμεις που μπορούν να συμμετέχουν σε αυτό. Βασικός διαχωρισμός είναι να αναγνωρίζεις ότι ο καπιταλισμός και το κεφάλαιο γεννάνε τον ρατσισμό και να μην περιορίζεσαι απλά στα πλαίσια μιας ουμανιστικής διεκδίκησης.

Σ' αυτό το πλαίσιο, σημαντικό στοιχείο αποτελεί από τη μια η αυτοτέλεια της άρθρωσης ενός αντικαπιταλιστικού/αντιφασιστικού λόγου, που θα βάζει τον αντίπαλο –τον καπιταλισμό, το κεφάλαιο και το πολιτικό του προσωπικό– με ξεκάθαρο τρόπο απέναντι χωρίς να υποστέλλει σημεία κριτικής για χάρη εφήμερων συμμαχιών. Από την άλλη, αντλώντας και κρίσιμα διδάγματα από την ιστορία, θα πρέπει να αποφευχθούν στοιχεία μιας λογικής η οποία θα αναγνωρίζει την δυνατότητα να αντιπαρατεθεί στον φασισμό μόνο σε μια επαναστατική γραμμή, καταλήγοντας έτσι να την απομονώνει.

Τέλος πολύ σημαντικό καθήκον είναι η αντίδραση στον πόλεμο και η συγκρότηση αντιπολεμικού/ αντιιμπεριαλιστικού κινήματος, τόσο γιατί θα αναδείξει ότι οι πρόσφυγες και οι μετανάστες είναι της «γης οι κολασμένοι» καθώς και τις αιτίες των ξεριζωμών τους. Εν τέλει αν δεν σταματήσουν οι πολεμικές αναμετρήσεις στην Μέση Ανατολή και η βάρβαρη εκμετάλλευση των λαών της Αφρικής είναι αδύνατον για τους πρόσφυγες και τις μετανάστες να επιβιώσουν σε αξιοπρεπείς συνθήκες. Ζώντας άλλωστε στην πυριτιδαποθήκη της Ευρώπης, τα διεθνιστικά καθήκοντα έχουν προτεραιότητα και ως κρίσιμο στοιχείο στην πάλη για ειρήνη στην ίδια μας την περιοχή και τη χώρα.

ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ ΣΤΗΝ ΚΑΘΑΡΙΟΤΗΤΑ ΗΣΑΠ Δώστε τα δεδουλευμένα

Κινητοποιήσεις για την καταβολή των δεδουλευμένων τους έχουν ξεκινήσει οι εργαζόμενοι της εταιρίας καθαρισμού Imagine που έχει αναλάβει εργολαβικά τον καθαρισμό του ΗΣΑΠ. Η εργοδοσία χρωστάει τουλάχιστον τρεις μισθούς στους εργαζόμενους, αρκετοί από τους οποίους τη Δευτέρα 24/9 απείχαν από την εργασία τους.

Αντιπροσωπεία τους συναντήθηκε με την εργοδοσία η οποία πέταξε το μπαλάκι στη διοίκηση της ΣΤΑΣΥ δηλώνοντας ότι δεν της έχει καταβάλει τα χρήματα με τα οποία θα γίνονταν οι πληρωμές των εργαζόμενων. Η αποχή συνεχίστηκε

την Τρίτη 25/9 και δεκάδες από τους εργαζόμενους συγκεντρώθηκαν στα γραφεία της ΣΤΑΣΥ στην οδό Αθηνάς, ζητώντας εξηγήσεις, έχοντας τη στήριξη του σωματείου του Μετρό (ΣΕΛΜΑ) και του Συντονισμού Ενάντια στα Μνημόνια. Η απάντηση της ΣΤΑΣΥ ήταν ότι έχει καταβάλει τουλάχιστον το ένα τρίτο των χρωστούμενων στην Imagine και μέχρι την Παρασκευή θα δώσει και τα υπόλοιπα, χωρίς ωστόσο αυτό να αποτελεί προϋπόθεση, ούτε να εξασφαλίζει την πληρωμή των εργαζόμενων. Οι κινητοποιήσεις των εργαζόμενων συνεχίζονται και την Τετάρτη 26/9, με συγκέντρωση στα γραφεία της Imagine.

24ωρη απεργία σε όλες τις επιχειρήσεις του κλάδου στην Βόρεια Ελλάδα, για την Πέμπτη 4 Οκτώβρη προκήρυξε η Πανελλαδική Ομοσπονδία Εργατοϋπαλλήλων Εμφιαλωμένων Ποτών (ΠΟΕΕΠ) σε ένδειξη συμπαράστασης στους απεργούς της ΚΟΚΑ ΚΟΛΑ Θεσσαλονίκης που δίνουν έναν τεράστιο και μακροχρόνιο αγώνα ενάντια στην Αμερικάνικη πολυεθνική με μοναδικό στόχο την επαναλειτουργία του εργοστασίου της Θεσσαλονίκης.

Η ΠΟΕΕΠ καλεί σε απεργιακή συγκέντρωση διαμαρτυρίας στις 7.30 το πρωί μπροστά στο δικαστικό μέγαρο Θεσσαλονίκης σε ένδειξη συμπαράστασης και αλληλεγγύης προς όλους τους διωκόμενους αγωνιστές.

Όπως τονίζεται στην ανακοίνωση της ΠΟΕΕΠ, “από την

Απεργία στα εμφιαλωμένα ποτά

έναρξη των απεργιακών κινητοποιήσεων η ΚΟΚΑ ΚΟΛΑ έχει εξαπολύσει ένα πογκρόμ δικαστικών διώξεων ενάντια σε στελέχη του σωματείου.

Χρησιμοποιώντας τακτικές και πρακτικές που θυμίζουν άλλες εποχές προσπαθεί με ανυπόστατες και συκοφαντικές κατηγορίες που πολλές φορές αγγίζουν τα όρια της γελοιοτητας, να αμαυρώσει και να κηλιδώσει την ιστορία του κλάδου και των στελεχών του.

Οι εργαζόμενοι έχουν γίνει αποδέκτες σωρείας προσφυγών της ΚΟΚΑ ΚΟΛΑ στα δικαστήρια με διάφορες αφορμές και προφάσεις, οι οποίες απο-

σκοπούν μέσω της δικαστικής τρομοκρατίας να εξαναγκάσουν τους απεργούς να εγκαταλείψουν τον αγώνα.

Στα πλαίσια αυτής της σκοτεινής δικαστικής επίθεσης, η οποία στηρίζεται σε ανώνυμες καταγγελίες, χωρίς ποτέ μάλιστα να υπάρχει έστω και ένας μάρτυρας κατηγορίας, δικάζουν τον πρωτεργάτη του μεγάλου αγώνα για την επαναλειτουργία του εργοστασίου της ΚΟΚΑ ΚΟΛΑ Θεσσαλονίκης, **Κώστα Αρτεμίου**. Δεν θα υποκύψουμε στις τρομακτικές δικαστικές διώξεις”, υπογραμμίζεται στην ανακοίνωση.

ΠΑΡΑΙΤΗΣΗ ΔΑΣΚΑΛΑΣ ΣΤΗ ΓΑΥΔΟ Προσλήψεις μόνιμων εκπαιδευτικών τώρα

“Η παραίτηση της δασκάλας στο Δημοτικό Σχολείο Γαύδου είναι δείγμα της απελπιστικής κατάστασης που οδηγεί τους εκπαιδευτικούς το καθεστώς της «αναπλήρωσης» και της έλλειψης μόνιμων διορισμών”, αναφέρεται σε ανακοίνωση που εξέδωσε ο Σύλλογος Δασκάλων Χανίων.

“Η προσπάθεια διαπόμπευσης, στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης και σε μερίδα των ΜΜΕ της εκπαιδευτικού αποτελεί την πιο ανέντιμη υποστήριξη του συστήματος εργασιακής ομηρίας και ταλαιπωρίας των εκπαιδευτικών που γίνονται κάθε χρόνο εσωτερικοί μετανάστες, εγκαταλείποντας τις οικογένειές τους, για να δουλέψουν στην άλλη άκρη της χώρας. Βάλλονται άνθρωποι που δουλεύουν με ανύπαρκτα εργασιακά δικαιώματα, καλύπτοντας ταυτόχρονα τις ανάγκες πολλών σχολείων, με ελάχιστους μισθούς, χωρίς άδειες, χωρίς δικαίωμα να αρρωστήσουν, χωρίς δικαίωμα να γεννήσουν και να μεγαλώσουν τα βρέφη τους με ασφάλεια. Αυτοί που σε πολλές περιοχές, όπως και τη δική μας, αντιμετωπίζουν το ανοιχτά εχθρικό και αφιλόξενο τοπίο που έχουν επιβάλλει οι κανόνες της ελεύθερης αγοράς στην εύρεση κατοικίας.

Σκοπός των επιθέσεων ενάντια στην εκπαιδευτικό είναι να αντιστραφεί το κύμα συμπάθειας προς τους αναπληρωτές. Στόχος τους είναι να καμφθεί η κατανόηση της αναγκαιότητας και η μαζική υποστήριξη που αρχίζει να απολαμβάνει το αίτημα για μόνιμους διορισμούς στην εκπαίδευση. Θλιβερή πρωτιά σε αυτή την εκστρατεία

διαπόμπευσης της δασκάλας είχε η δήμαρχος Γαύδου. Το ότι είναι δήμαρχος ενός ακριτικού νησιού δεν της δίνει καμία τέτοια δικαιοδοσία. Σε καμία περίπτωση οι εκπαιδευτικοί δεν είναι υποχρεωμένοι να παίρνουμε την άδεια καμίας/κανενός δημάρχου, για να παραιτηθούμε. Ευτυχώς η αποδοχή μιας θέσης εργασίας ή της παραίτησής μας από αυτή, αποτελεί ακόμη δικαίωμά μας. Ενημερώνουμε τη δήμαρχο Γαύδου ότι οι δήμαρχοι δεν αποτελούν τους εργοδότες των εκπαιδευτικών παρόλο που οι νεοφιλελεύθερες στρατηγικές το επιθυμούν διακαώς και το επιδιώκουν ώστε να πάψει η κρατική χρηματοδότηση της εκπαίδευσης. Ας μη βιάζεται να προβάει ανάλογα κουστούμια.

Θεωρούμε απόλυτη κατάντια το γεγονός ότι πολιτεύονται και διεκδικούν την ψήφο των συμπολιτών μας να το πράττουν με όρους ηλεκτρονικής ανθρωποφαγίας και μάλιστα απέναντι σε ανθρώπους που η επιλογή της ανεργίας αποτέλεσε λύση απελπισίας, προς όφελος των παιδιών τους.

Τέλος, επαναλαμβάνουμε ότι ο μοναδικός τρόπος για να λυθεί οριστικά το πρόβλημα των ακριτικών σχολείων και όχι μόνο, είναι οι μαζικοί και μόνιμοι διορισμοί για τους οποίους αγωνιζόμαστε εδώ και χρόνια. Σε αυτό τον αγώνα θα θέλαμε να έχουμε συμπαράσταση και το Δήμο Γαύδου και όχι απέναντί μας. Ζητούμε από τη δήμαρχο Γαύδου να ανακαλέσει και να ζητήσει συγγνώμη από την εκπαιδευτικό. Μόνιμοι διορισμοί εκπαιδευτικών, ΤΩΡΑ”, τονίζεται στην ανακοίνωση.

ΚΥΠΡΟΣ Πετυχημένη η απεργία των εκπαιδευτικών

Μαζική ήταν η συμμετοχή των εκπαιδευτικών στη 48ωρη απεργία που πραγματοποιήσαν την περασμένη βδομάδα στις 18 και 19 Σεπτεμβρίου. Το ποσοστό συμμετοχής ξεπέρασε το 95% παρά το ότι η κυβέρνηση έσπασε ένα απεργοσπαστικό μηχανισμό που ήταν πολύ βολικός για όποιον δεν ήθελε να απεργήσει. Δεν χρειάζονταν να κάνει κανείς τίποτα, απλώς να συμπληρώσει ένα έντυπο ότι δεν απεργεί να κάτσει στο σπίτι του και θα πληρώνονταν το μισθό.

Παρόλα αυτά και παρά το ότι δεν οργανώθηκε κανένα συλλαλητήριο ή άλλη κεντρική συγκέντρωση η συμμετοχή στην απεργία ήταν σχεδόν καθολική. Την δεύτερη μέρα μάλιστα με πρωτοβουλίες από τη βάση οργανώθηκαν συγκεντρώσεις έξω από σχολεία και μοίρασμα φυλλαδίων.

Η κυβέρνηση προσπαθεί με μια τεράστια εκστρατεία απαξίωσης,

με ψέμματα και συκοφαντίες, να σπάσει το ηθικό των εκπαιδευτικών, ενώ προσπαθεί με κάποιες παροχές προς κάποια τμήματά τους να διασπάσει το μέτωπο των εκπαιδευτικών οργανώσεων. Για την ώρα ούτε το ένα, ούτε το άλλο φαίνεται να καταφέρνει. Διάφοροι καλοθελητές που προσπαθούν να σώσουν τα μούτρα της κυβέρνησης φέρνουν προτάσεις την μια πίσω από την άλλη με νέες υποχωρήσεις από την πλευρά της κυβέρνησης. Παρά τις υποχωρήσεις της κυβέρνησης από τις αρχικές της θέσεις δεν φαίνεται να τους πείθει. Οι εκπαιδευτικοί ζητούν να αποσυρθούν οι αποφάσεις που πήρε αυθαίρετα και μονομερώς η κυβέρνηση παραβιάζοντας τις συλλογικές συμβάσεις και μετά να αρχίσει ο διάλογος για τα προβλήματα της Παιδείας.

Έχουν απόλυτο δίκαιο, αφού αν δεν πληρώσει για το απόπημα της να παραβιάζει τα συμφωνηθέντα,

γιατί να μην παραβιάσει και όποια άλλη συμφωνία στην οποία θα καταλήξουν μέσα από το διάλογο. Μέσα στα επόμενα 24ωρα θα ξεκαθαρίσει αν «η κρίση θα ομαλοποιηθεί ή θα ενταθεί» όπως είπε και ο πρόεδρος του συνδικάτου των δασκάλων. Η κυβέρνηση φαίνεται να προσπαθεί να σώσει το γόητρο της

και να μην υποχωρεί. Παρά το ότι, πολλά απ όσα έκοψε με την απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου της 4 Ιούλη, που πυροδότησε την κρίση, τα επέστρεψε στους εκπαιδευτικούς δεν θέλει να δείξει ότι αποσύρει την αρχική της απόφαση. Οι ηγεσίες των εκπαιδευτικών οργανώσεων από την άλλη παρά

το ότι έχουν την ολοκληρωτική στήριξη της βάσης, και έχουν κερδίσει την συμπαράσταση των μαθητών αλλά και την πλειοψηφία των γονιών, δείχνουν διστακτικές να προχωρήσουν σε απεργιακές κινητοποιήσεις.

Η διάθεση μέσα στη βάση παρά την σύγχυση και την απογοήτευση που έφεραν τα πήγαινε - έλα των ηγεσιών τους στο προεδρικό και τις διάφορες μεσολαβητικές προτάσεις, συνεχίζει να είναι αγωνιστική. Αυτή η διάθεση είναι που κρατά τις ηγεσίες να μην υποχωρήσουν ή διασπαστούν. Τις επόμενες μέρες θα φανεί αν οι ηγεσίες των εκπαιδευτικών οργανώσεων θα συνεχίσουν στο δρόμο που άνοιξαν με τις μεγάλες πορείες και θα γράψουν ιστορία ή αν θα τις γράψει η ιστορία σαν αυτές που πρόδωσαν το μεγαλύτερο κίνημα των τελευταίων χρόνων.

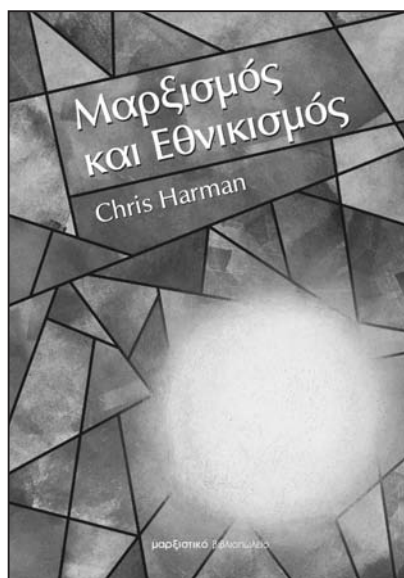
Ντίνος Αγιωματίτης

μαρξιστικό βιβλιοπωλείο Τα βιβλία είναι όπλα

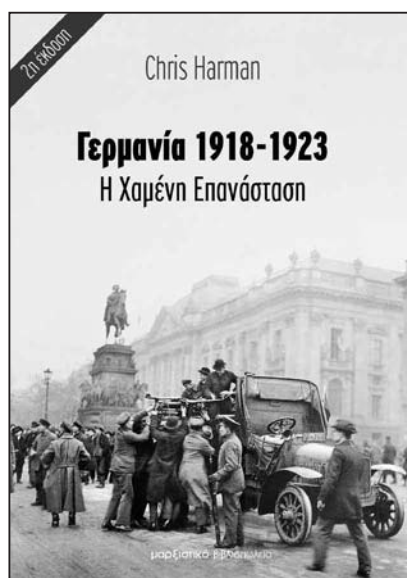
Φειδίου 14 (πίσω από Τιτάνια-ΠΕΞ) τηλ. 2105247584
www.marxistiko.gr

Κυκλοφορούν

Ετοιμάζονται να κυκλοφορήσουν

Ο ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ, ΟΙ ΣΥΝΤΑΞΕΙΣ ΚΑΙ ΟΙ “ΘΕΣΜΟΙ” Η λογική τους και η λογική μας

Με τη “λογική” προσδοκά η κυβέρνηση να πείσει τους δανειστές να συναινέσουν στη μη περικοπή των συντάξεων που ανακοίνωσε ο Αλέξης Τσίπρας από τη Θεσσαλονίκη.

“Η μείωση των συντάξεων δεν είναι διαρθρωτικό μέτρο”, έλεγε σε μια πρόσφατη συνέντευξη ο **Ευκλείδης Τσακαλώτος**. “Μακροπρόθεσμα δεν επηρεάζει τη βιωσιμότητα του ασφαλιστικού συστήματος. Δεύτερον, έχουμε πλέον τον αναγκαίο δημοσιονομικό χώρο για να κάνουμε μέρος των αντίμετρων που είναι στοχευμένα προς την κοινωνία και φιλικά προς την ανάπτυξη, χωρίς να μειωθούν οι συντάξεις. Ακόμα και το ΔΝΤ αρχίζει να παραδέχεται ότι θα υπερβούμε το 3,5% όχι μόνο το 2018 αλλά και τα επόμενα χρόνια μέχρι το 2022. Τα επιχειρήματά μας είναι λογικά. Τα έχουμε θέσει στους θεσμούς και θα τα θέσουμε στο υψηλότερο πολιτικό επίπεδο. Πιστεύουμε ότι η λογική θα επικρατήσει”.

Αφελής;

Πρόκειται για ξεκάθαρο ψέμα. Ο Τσακαλώτος δεν είναι ούτε άσχετος, ούτε αφελής. Ξέρει πολύ καλά ότι κανένα επιχείρημα, όσο λογικό και αν ακούγεται, δεν πρόκειται να μεταπείσει ανθρώπους σαν τον **Όλαφ Σολτς**, τον υπουργό Οικονομικών της Γερμανίας, την **Κριστίν Λαγκάρντ**, την διευθύντρια του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου ή τον **Κλάους Ρέγκλινγκ**, τον επικεφαλής του Ευρωπαϊκού Μηχανισμού Σταθερότητας.

Η “λογική” του νεοφιλελευθερισμού απαιτεί να κοπούν οι συντάξεις -ανεξάρτητα από τα πλεονάσματα, τον δημοσιονομικό χώρο ή το αν θεωρούνται οι περικοπές διαρθρωτικό μέτρο ή μη. Αυτή η “λογική” του νεοφιλελευθερισμού είναι για τις άρχουσες τάξεις και τους ηγέτες τους ανώτερη από κάθε άλλη μορφή λογικής. Όχι, δεν τους απασχολεί ο Αριστοτέλης, ο Καντ και ο Χέγκελ. Για την τσέπη τους νοιάζονται. Λογικό είναι ότι είναι πραγματικό, έλεγε ο Χέγκελ. Λογικό είναι ότι μας συμφέρει, αντιλέγουν τα αφεντικά.

Στα τέλη Αυγούστου το Ομοσπονδιακό Γραφείο Στατιστικής της Γερμανίας ανακοίνωσε τα αποτελέσματα της εκτέλεσης του φετινού προϋπολογισμού για το πρώτο εξάμηνο του 2018: το πλεόνασμα (όχι απλά το πρωτογενές, το τελικό πλεόνασμα μετά την

πληρωμή των τόκων) ξεπέρασε για μια ακόμα φορά όλα τα ρεκόρ: 48,1 δισεκατομμύρια Ευρώ, ένα ποσό που αντιστοιχεί στο 2,9% του ΑΕΠ. Ποια είναι τα σχέδια της γερμανικής κυβέρνησης για την κοινωνική ασφάλιση; Κρατική στήριξη των ταμείων έτσι ώστε να μπορούν να εγγυώνται τις συντάξεις; Αυξήσεις στις αποδοχές των χαμηλοσυνταξιούχων; Λάθος. Το σχέδιο που συμφώνησαν ύστερα από διαπραγματεύσεις τα τρία κόμματα του Μεγάλου Συνασπισμού της Άνγκελα Μέρκελ (CDU, CSU, SPD) προβλέπει αυξήσεις στις εισφορές (στο 20% του εισοδήματος), σύνταξη στο 48% των μέσων αποδοχών του εργαζόμενου βίου και ηλικία συνταξιοδότησης στα 67 χρόνια. Όλα αυτά “εγγυημένα” (δηλαδή περιλαμβάνονται στο πρόγραμμα της συγκυβέρνησης) ως το 2025. Για το τι θα γίνει μετά δεν υπάρχει καμιά δέσμευση.

Αλλά ακόμα και αυτή η λύση φτώχειας θεωρήθηκε πολύ γενναϊόδωρη από το ΔΝΤ. Στην “συμβουλευτική έκθεση” που έστειλε στη γερμανική κυβέρνηση το ταμείο αντιπροτείνει μια “συνολική μεταρρύθμιση της αγοράς εργασίας” (και όχι μόνο του ασφαλιστικού) που θα είναι “πιο φιλική προς την ανάπτυξη” και θα δίνει περισσότερα κίνητρα στους εργαζόμενους για να παραμένουν για περισσότερα χρόνια στη δουλειά.

Πόσα ακριβώς χρόνια, αυτό δεν το λέει το ταμείο. Όπως είναι γνωστό άλλωστε, είναι ριζικά αντίθετο με κάθε περιορισμό της... “ατομικής ελευθερίας”. Θα δουλεύουν όσο θέλουν -μέχρι να πεθάνουν θα ήταν το ιδανικό. Αυτές οι μεταρρυθμίσεις θα είχαν “πολλαπλά αποτελέσματα” σύμφωνα με την έκθεση: μείωση του κινδύνου της φτώχειας για τους ίδιους τους ηλικιωμένους, μείωση της δημόσιας συνταξιοδοτικής δαπάνης, τόνωση της ανάπτυξης.

Πως μπορεί να τα πετύχει κανείς όλα αυτά; Μα η συνταγή είναι απλή: πρώτος πυλώνας, η ιδιωτικοποίηση της κοινωνικής ασφάλισης. Δεύτερος, η πλήρης απελευθέρωση της αγοράς εργασίας...

Και δεν είναι μόνο η Γερμανία. Η Βρετανία, ένα ακόμα υπόδειγμα “επιτυχημένου καπιταλισμού”, συγκλονίστηκε τον περασμένο χειμώνα από την απεργία των πανεπιστημιακών που αγωνίζονταν -για τι άλλο- για να μην κοπούν οι συντάξεις τους.

Όσο για τη “δύναμη της λογικής” ο Ρέγκλινγκ αποτελεί από μόνος του ένα μνημείο νεοφιλελεύθερου “ορθολογισμού”. Τα “πειράματα” του **Βαρουφάκη**, λέει όπου βρεθεί και όπου σταθεί (κάτι που επαναλαμβάνουν συχνά οι δεξιοφυλλάδες εδώ στην Ελλάδα) στοίχισαν στην ελληνική οικονομία 200 δις Ευρώ. Φυσικά από κανένα νόμισμα δεν προκύπτει κάτι τέτοιο: ούτε το χρέος εκτινάχθηκε 200 δις επάνω το πρώτο εξάμηνο του 2015, ούτε το ΑΕΠ έπεσε 200 δις ευρώ κάτω. Αλλά τα νούμερα δεν έχουν μάλλον καμιά αξία για τον κύριο επικεφαλής. Σημασία έχει μόνο αυτό που πιστεύει. Σε μια πρόσφατη συνέντευξή του στην αυστριακή εφημερίδα Der Standard απείλησε την Ελλάδα με μονομερή ακύρωση του προγράμματος “ελάφρυνσης” του χρέους σε περίπτωση που ο **Τσίπρας** δεν κόψει τις συντάξεις, όπως έχει συμφωνηθεί. Ο Τσακαλώτος, όμως, θα τον μεταπείσει. Με τη δύναμη των επιχειρημάτων.

Συντάξεις πείνας

Αυτή τη στιγμή κανένας δεν μπορεί να προβλέψει τι ακριβώς θα γίνει με την “προσωπική διαφορά” και τους “παλιούς συνταξιούχους”. Ο Τσίπρας και ο Τσακαλώτος θέλουν να αποφύγουν την περικοπή -τουλάχιστον για τη φετινή, προεκλογική χρονιά. Μια αναβολή της περικοπής μέχρι το 2020 τους είναι αρκετή. Αλλά δεν είναι αρκετή για τους ίδιους τους συνταξιούχους. Και -ακόμα χειρότερα- δεν είναι αρκετή για τα εκατομμύρια των σημερινών εργαζομένων που θα αναγκαστούν, σύμφωνα με το νόμο Κατρούγκαλου, να ζήσουν στα γεράματά τους με συντάξεις πείνας.

Σήμερα, το πρωτογενές πλεόνασμα έχει πάρει, για μια ακόμα φορά, διαστάσεις μαμούθ στην Ελλάδα: 3,517 δισεκατομμύρια ευρώ μέσα στο πρώτο οκτάμηνο το χρόνου, σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία.

Δεν μας αρκεί μια αναβολή της κατάργησης της προσωπικής διαφοράς. Δεν θέλουμε τα ψίχουλα τους. Θέλουμε ολόκληρο τον φούρνο. Θέλουμε συντάξεις αξιοπρέπειας για όλους, όχι ελεημοσύνη. Και ο τρόπος για να τις κερδίσουμε είναι ο αγώνας -όχι τα παρακάλια στους διαδρόμους των Βρυξελλών.

Σωτήρης Κοντογιάννης

«Τα προβλήματα στρατηγικής του Κόμματος οφείλονται στην ανεπάρκειά του στην επιστημονική ανάλυση της ελληνικής καπιταλιστικής οικονομίας και του εποικοδομημάτος της, αλλά και στη στρατηγική των σταδίων που επικράτησε ως γενική στρατηγική στο διεθνές κομμουνιστικό κίνημα, συμπεριλαμβανοντας και τα αναπτυσσόμενα καπιταλιστικά κράτη, ιδιαίτερα από τη δεκαετία του 1930 και μετά, με τη μορφή αντιφασιστικών και στη συνέχεια αντιμονοπωλιακών κυβερνήσεων...

Όλα αυτά τα χρόνια, αλλά και τα μεταγενέστερα, ουσιαστικά κυριαρχούσε αυτή η σταδιοποίηση στη στρατηγική του Κόμματος καθώς και ένας μεταρρυθμιστικός - μεταβατικός κυβερνητικός στόχος που αποδυνάμωνε και απενεργοποιούσε τον διακηρυγμένο στόχο της σοσιαλιστικής επανάστασης, οδηγούσε σε πολιτική συμμαχία με αστικές δυνάμεις».

Αυτά τα αποσπάσματα προέρχονται από την εισήγηση της ΚΕ του ΚΚΕ στην πρόσφατη Πανελλαδική Συνδιάσκεψη για τα ζητήματα ιστορίας του κόμματος την περίοδο 1918-1949 (ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ, 30/6). Συμπυκνώνουν μια εντυπωσιακή στροφή στις διακηρύξεις του ΚΚΕ που εκτυλίσσεται όλα τα τελευταία χρόνια. Επανειλημμένα, οι νέες επεξεργασίες του κόμματος διαπιστώνουν ότι η αιτία για τις μεγάλες ήττες και τις χαμένες ευκαιρίες της εργατικής τάξης στο παρελθόν, δεν ήταν κάποια λάθη αλλά η ίδια η στρατηγική του κόμματος, που είχε κωδικοποιηθεί ως η «στρατηγική των σταδίων».

Από τα μέσα της δεκαετίας του '30 οι ηγεσίες του ΚΚΕ υποστήριζαν, και έπειθαν χιλιάδες αγωνιστές/τριες, ότι η εργατική τάξη δεν έπρεπε να βάζει στόχο την εγκαθίδρυση της δικιάς της εξουσίας, γιατί προτεραιότητα έπαιρναν άλλα καθήκοντα. Η «αστικοδημοκρατική επανάσταση», ο «εθνικοαπελευθερωτικός αγώνας», η «λαοκρατία», η «εθνική δημοκρατική αλλαγή», η «νέα δημοκρατία» ή σκέτο η δημοκρατία. Κι όποιο και να ήταν το περιεχόμενο του κάθε σταδίου, ένα πράγμα έμενε σταθερό: θα το υλοποιούσε μια κυβέρνηση που θα εφάρμοζε περισσότερο ή λιγότερο ριζοσπαστικές μεταρρυθμίσεις.

Αυτή η στρατηγική πήρε σάρκα και οστά στον αυτοπεριορισμό της Αριστεράς και του εργατικού κινήματος σε πολύ κρίσιμες στιγμές της ταξικής πάλης.

Συνεργασία

Το κορυφαίο -και τραγικότερο- παράδειγμα είναι η Αντίσταση και ο Δεκέμβρης του 1944. Η εργατική τάξη έδωσε ηρωικούς αγώνες για τη ζωή της κόντρα στη φασιστική βαρβαρότητα αλλά και σε μια άρχουσα τάξη που κέρδιζε από τη συνεργασία με τους ναζι περιμένοντας τους Άγγλους συμμάχους. Η εργατική τά

Η στρατηγική αδυναμία του ΚΚΕ

Οι επιθέσεις στην ANΤΑΡΣΥΑ δεν μπορούν να την κρύψουν

Ξη συσπείρωσε γύρω της όλους τους καταπιεσμένους, από τους αγρότες μέχρι τις μειονότητες όπως τη μακεδονική. Το 1944 η δυνατότητα να περάσει η εξουσία στο κίνημα της Αντίστασης έμπαινε στην ημερήσια διάταξη.

Όμως, η επιλογή της ηγεσίας του κινήματος, δηλαδή του ΚΚΕ, ήταν η «εθνική ενότητα» με την αστική τάξη και οι συμβιβασμοί με τον εγγλέζικο ιμπεριαλισμό στο όνομα της «μεγάλης αντιφασιστικής συμμαχίας». Ο δρόμος γι' αυτές τις επιλογές είχε πράγματι ανοίξει από τα μέσα της δεκαετίας του '30. Στις αρχές του 1934 η ηγεσία του ΚΚΕ διακήρυξε επίσημα, με τις αποφάσεις της περιφημής 6ης Ολομέλειας της ΚΕ, ότι η «επερχόμενη επανάσταση» στην Ελλάδα δεν θα είναι σοσιαλιστική αλλά «αστικοδημοκρατική».

Στη συνέχεια, στόχος έγινε η «αντιφασιστική δημοκρατική κυβέρνηση» με το αστικό κόμμα των Φιλελευθέρων. Η εργατική εξέγερση του Μάη του 1936 στη Θεσσαλονίκη οδηγήθηκε σε αδιέξοδο με αυτή την πολιτική. Ήταν η πρόβα τζενεράλε για την τραγωδία του κινήματος της Αντίστασης.

Το εργατικό κίνημα ανάρρωσε από την ήττα και πέρασε στην αντεπίθεση από τα μέσα της δεκαετίας του '50 μέχρι τα εκρηκτικά χρόνια της δεκαετίας του '60. Όμως, η στρατηγική των «σταδίων» έμεινε η σταθερά που καθόριζε τις επιλογές της ηγεσίας της Αριστεράς σε όλη τη διάρκεια αυτής της περιόδου. Μ'

αυτά τα «γυαλιά» αντιμετώπισε την έκρηξη των Ιουλιανών, την αντίσταση ενάντια στη χούντα και την εξέγερση του Πολυτεχνείου.

Και μ' αυτή την στρατηγική μήπε στη θυελλώδη περίοδο της μεταπολίτευσης. Η εργατική τάξη ριχνόταν με ορμή στον αγώνα σπάζοντας το ένα μετά το άλλο τα φράγματα που προσπαθούσε να βάλει η άρχουσα τάξη για να διασφαλίσει την «ομαλή μετάβαση» στο κοινοβουλευτισμό. Οι εργατικοί αγώνες της περιόδου είχαν μια δυναμική που πήγαινε πολύ πιο μακριά.

Όμως, η ηγεσία του ΚΚΕ έριξε το βάρος της σε άλλη κατεύθυνση (το ίδιο έκανε και το ΚΚΕ Εσωτερικού με άλλες θεωρητικές αναφορές και δικαιολογήσεις). Η ουσία της στάσης της ήταν: τώρα χτίζουμε τη δημοκρατία, ο σοσιαλισμός μπορεί να περιμένει για το μέλλον. Χαρακτηριστικός είναι ο τίτλος της πρώτης επίσημης απόφασης της ΚΕ του ΚΚΕ μετά την κατάρρευση της χούντας: «Η πολιτική μεταβολή και η πάλη για δημοκρατία και πρόοδο».

Τα δυο κόμματα της ρεφορμιστικής Αριστεράς, το ΚΚΕ και το ΚΚΕ Εσωτερικού, αποδέχθηκαν την κυβέρνηση του Καραμανλή και δεν παρέλειπαν να καταγγέλλουν κάθε αγώνα που ξέφευγε από τα όρια που έβαζαν ως έργο των «αριστεροχουντικών», των «προβοκατόρων» αριστεριστών.

Σήμερα η ηγεσία του ΚΚΕ δηλώνει ότι έχει βγάλει συμπεράσματα από όλη αυτή την πορεία και ότι αποκαθιστά την επαναστατική στρατηγική σαν οδηγό της πολιτικής παρέμβασης και δράσης του κόμματος. Όμως, αυτό δεν ισχύει. Όχι μόνο γιατί η παρέμβαση κι η δράση δεν ταυρίζονται με αυτές τις μεγαλόστο-

μες διακηρύξεις. Αλλά και γιατί στη θέση της στρατηγικής των σταδίων η ηγεσία του ΚΚΕ επαναφέρει στην πράξη την στρατηγική του «μίνιμουμ» και «μάξιμουμ» προγράμματος της σοσιαλδημοκρατίας πριν τον Πρώτο Παγκόσμιο Πόλεμο.

Χάσμα

Η γερμανική σοσιαλδημοκρατία που θεωρούνταν τότε ο θεματοφύλακας της μαρξιστικής «ορθοδοξίας», είχε χωρίσει το πρόγραμμά της σε δυο μέρη. Το «μίνιμουμ» αφορούσε τις άμεσες διεκδικήσεις για το τώρα. Το «μάξιμουμ» ήταν η κατάκτηση της πολιτικής εξουσίας και η κοινωνικοποίηση των μέσων παραγωγής.

Ένα χάσμα χώριζε τα δυο τμήματα του προγράμματος. Η μόνη γέφυρα που τα ένωνε ήταν η οργανωτική και εκλογική ενίσχυση του κόμματος. Το κόμμα προπαγάνδιζε τον σοσιαλισμό: όταν η εργατική τάξη θα ήταν «ώριμη», θα του έδινε την πλειοψηφία και τότε θα μπορούσε να προχωρήσει. Εντωμεταξύ, έπρεπε να αποφεύγει τους πειρασμούς των «τυχοδιωκτισμών» δεξιά κι αριστερά.

Ήταν μια στάση που έμοιαζε ασυμβίβαστη αλλά στην ουσία ήταν ρεφορμιστική. Το 1914, όταν ξέσπασε ο πόλεμος όλη αυτή η στρατηγική χρεοκόπησε μαζί με την σοσιαλδημοκρατία που στήριξε την κυβέρνηση στο όνομα της «υπεράσπισης της πατρίδας».

Η επαναστατική πτέρυγα συγκρούστηκε με αυτή την στρατηγική. Η Ρόζα Λούξεμπουργκ υποστήριζε ότι δεν υπάρχουν σινικά τείχη ανάμεσα στους οικονομικούς και πολιτικούς αγώνες της εργατικής τάξης, ότι η πάλη για τα «μερικά» αιτήματα αποκτάει επαναστατικό περιεχόμενο όταν διεξάγεται με τις μεθόδους της εργα-

τικής τάξης, μέσα στη δράση της.

Η Λούξεμπουργκ και οι σύντροφοί της υποστήριζαν ότι το κόμμα έπρεπε να ρίξει το βάρος του στην κλιμάκωση του κινήματος από τις διαδηλώσεις στις απεργίες για να νικήσει και να διευρύνει τον πολιτικό του ορίζοντα. Ο Κάουτσκι ξιφούλκησε εναντίον αυτής της «επαναστατικής ανυπομονησίας» όπως την χαρακτήρισε.

Σήμερα, η ηγεσία του ΚΚΕ κινείται όπως ο Κάουτσκι τότε. Μιλάνε για σοσιαλισμό, αλλά στο μεταξύ συγκεντρώνουν τα πυρά του ενάντια στους «ανυπόμονους». Κάθε χειροπιαστή ρήξη με το σύστημα αναβάλλεται για το μέλλον και στο μεταξύ ο μόνος στόχος για την εργατική τάξη είναι να μάθει να ψηφίζει σωστά.

Το ΣΕΚ και η ΑΝΤΑΡΣΥΑ όταν μιλούσαν για το «αντικαπιταλιστικό μεταβατικό πρόγραμμα» πατάνε στα χνάρια της Λούξεμπουργκ και όλων των μεγάλων επαναστατών που έκαναν τη ρήξη με τον ρεφορμισμό στις αρχές του 20ου αιώνα. Στην Αριστερά υπάρχουν από τότε δυο γραμμές, δυο ρεύματα. Το επαναστατικό και το ρεφορμιστικό, και το ΚΚΕ ανήκει ακόμα στο δεύτερο, παρά τις διακηρύξεις της ηγεσίας του.

Τι σημαίνει αυτή η διαπίστωση; Η επαναστατική αριστερά δεν μπορεί να καταλήγει στο συμπέρασμα «εμείς, εμείς οι μόνοι συνεπείς». Η ρεφορμιστική (και επιθετική απέναντι στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ) στάση του ΚΚΕ δεν μπορεί να γίνεται άλλοθι για περιχαράκωση και σεχταρισμό. Αντίθετα, οι επαναστάτες παίρνουν την πρωτοβουλία για κοινή δράση γιατί αυτό βοηθάει τους εργατικούς αγώνες να είναι πιο δυνατοί και στην πορεία αναδεικνύει τα όρια της ρεφορμιστικής στρατηγικής.

Όταν οι ναζι δολοφόνοι της Χρυσής Αυγής οργανώνουν επιθέσεις στο Πέραμα και την Σαλαμίνα, η απάντηση πρέπει να είναι ενωτική δράση και από τις δυνάμεις της ΑΝΤΑΡΣΥΑ και του ΚΚΕ. Η φράση του Λένιν «βαδίζουμε χωριστά, χτυπάμε μαζί» πρέπει να είναι ο οδηγός και όχι οι σεχταριστικές επιθέσεις.

Λεάνδρος Μπόλαρης

ΘΕΑΤΡΟ Πιο δυνατός κι από τον Σούπερμαν

Από τις 14 Οκτωβρίου με δυο παραστάσεις για την εκπαιδευτική κοινότητα και από τις 20 Οκτώβρη με την επίσημη πρεμιέρα, η Συντεχνία του Γέλιου σε συνδημιουργία με την Κίνηση Ανάπηρων Καλλιτεχνών παρουσιάζει στο Σύγχρονο Θέατρο (Ευμολπιδών 45, Αθήνα) την κωμωδία «Πιο Δυνατός κι από τον Σούπερμαν» του Άγγλου συγγραφέα Roy Kift, ο οποίος βλέπει τον κόσμο μέσα από τα μάτια ενός ανάπηρου παιδιού.

Τη μετάφραση/μεταφορά και σκηνοθεσία του έργου μοιράζονται ο ηθοποιός και σκηνοθέτης **Βασίλης Κουκαλάκι** και ο ανάπηρος ακτιβιστής και σκηνοθέτης **Αντώνης Ρέλλας**, ενώ τα τραγούδια της παράστασης υπογράφει ο **Φοίβος Δεληβοριάς**. Πρωταγωνιστούν οι: **Γιώργος Κατσής, Βασίλης Κουκαλάκι, Μαρία Μοσχούρη, Τάνια Παλαιολόγου, Μιχάλης Τιτόπουλος, Θόδωρος Σκυφτούλης**.

Οι παραστάσεις θα είναι καθολικά προσβάσιμες για όλους και όλες, θα πραγματοποιηθούν δηλαδή με ταυτόχρονη διερμηνεία στην Ελληνική Νοηματική Γλώσσα (ΕΝΓ), Ενδογλωσσικούς Υπέριτιλους για Κ(κ)ωφούς/ές και βαρήκοους/ες (CAP) και Ακουστική Περιγραφή για ανθρώπους με προβλήματα όρασης (AD).

Οι δυο σκηνοθέτες Βασίλης Κουκαλάκι και Αντώνης Ρέλλας μίλησαν στην ΕΑ και τον Κυριάκο Μπίνο:

“Με τον Αντώνη συναντηθήκαμε στο δεκαήμερο αντιφασιστικό φεστιβάλ των Παραστατικών τεχνών στο Θέατρο ΕΜΠΡΟΣ το 2014. Εκεί γνώρισα το αναπηρικό κίνημα μέσα από τη δυναμική ομάδα της Κίνησης Ανάπηρων Καλλιτεχνών. Με ενθουσίασε ο τρόπος που λειτουργούσαν με την πρόκληση, την κοροϊδία αλλά και αυτή την ευθεία κοινή λογική που έχουν τα παιδιά απέναντι στους ενήλικους που δείχνουν να εκμεταλλεύονται το ηθικό πλεονέκτημα της ηλικίας τους. Πώς προκαλείς την εξουσία, το κατεστημένο, τα παγιωμένα πράγματα που όλοι νομίζουμε ότι έτσι είναι και που φαίνεται σαν να μην μπορείς να κάνεις τίποτα; Είναι ένας από τους τρόπους που χρησιμοποιώ κι εγώ όλα αυτά τα χρόνια ακολουθώντας την παράδοση του χειραφετημένου αντιαυταρχικού παιδικού θεάτρου”, τονίζει ο Βασίλης Κουκαλάκι.

“Το “Πιο Δυνατός κι από τον Σούπερμαν” γράφτηκε από τον Κιφτ το 1980 και ανέβηκε στην Αγγλία σε μια περίοδο που το αναπηρικό κίνημα γινόταν όλο και πιο ισχυρό. Η

Κουκαλάκι και Ρέλλας μαζί σε αντιρατσιστικό συλλαλητήριο

παραστάσή του έκανε βαθιά τομή στις προκαταλήψεις και τις παγιωμένες αντιλήψεις για την αναπηρία και το παιδικό θέατρο. Το 1981 ανέβηκε στο Βερολίνο από το θέατρο Grips που το ξανανέβασε το 1994. Και στην Γερμανία είχε τρομερή απήχηση.

Μονίμως λέω ότι το έργο δεν λέει μόνο για την αναπηρία. Έχει πάρει ως όχημα την αναπηρία για να πει αυτό που λένε όλα αυτά τα έργα. Ότι εμείς έχουμε τις καλύτερες ιδέες, εμείς έχουμε τα καλύτερα κοινωνικά οράματα, εμείς έχουμε την αυτοπεποίθηση και το όνειρο να κάνουμε μια καλύτερη κοινωνία.

Συλλογική απόφαση

Όπως και τα υπόλοιπα παιδικά έργα του Grips καταλήγουν θετικά. Όχι με λύση, όχι με χάπι έντ, αλλά με την συλλογική απόφαση ότι από εδώ και μπρος θα το κάνουμε αλλιώς, θα το κάνουμε διαφορετικά.

Δεν είναι εύκολο έργο. Και ειδικά το θέμα της αναπηρίας ενδεχομένως προκαλεί αμηχανία και επιφύλαξη στον κόσμο. Αλλά πιστεύω θα το κερδίσουμε το στοίχημα”.

“Όσο παράδοξο και να ακούγεται, η γνωριμία μας με το Βασίλη Κουκαλάκι και με τη Συντεχνία του Γέλιου έγινε εξαιτίας της δολοφονίας του Παύλου Φύσσα. Ήταν ένα σημείο αναφοράς ώστε τα κινήματα να συναντηθούν απέναντι στη φασιστική απειλή. Στο Αντιφασιστικό Φεστιβάλ Παραστατικών Τεχνών τα προτάγματά μας άρχισαν να γίνονται αντιληπτά από τους αντιρατσιστές/στρες και μέσα από την διακάσια της συνεκπαίδευσης φτάσαμε σε αυτή τη συνεργασία, να ανεβάζουμε ένα αντιρατσιστικό έργο

που έχει στο επικεντρό του έναν ανάπηρο προέφηβο”, αναφέρει ο Αντώνης Ρέλλας.

“Με πολύ κατανοητό και πραγματικό τρόπο το έργο δείχνει την αλήθεια όπως την αντιλαμβανόμαστε οι ίδιοι οι ανάπηροι και οι ανάπηρες. Η τέχνη όπως την βλέπουμε στην Κίνηση Ανάπηρων Καλλιτεχνών είναι πολιτική. Μέσα από τη δράση γίνεται ξεκάθαρος ο διαχωρισμός που κάνουν οι χειραφετημένοι ανάπηροι μεταξύ της βλάβης που φέρνουν στα σώματά τους και της αναπηρίας που τους επιβάλλει η κοινωνία, η πολιτεία και ο καπιταλισμός. Ο Άρης είναι ένας σπιρτόζος νέος ανάπηρος που δεν αποδέχεται όλα αυτά που η κανονική κοινωνία του επιβάλλει. Η μητέρα του ζει μόνη της, χωρίς σύζυγο και έχει δυο παιδιά. Δεν είναι πλούσιοι, οπότε έχει και ταξικά ζητήματα όλο αυτό. Αυτό δεν σημαίνει πως η παράσταση δεν έχει μέσα και καλλιτεχνικά γεγονότα. Το ίδιο το κείμενο, η σκηνοθεσία και τα σκηνικά, η δράση των ηθοποιών αλλά και η πανέμορφη μουσική του Φοίβου Δεληβοριά και των Χατζηφραγκέτα δημιουργούν ένα όμορφο καλλιτεχνικό περιεχόμενο.

Η παράσταση θα είναι καθολικά προσβάσιμη για όλους και για όλες. Δώσαμε μεγάλη φροντίδα και κάναμε αλλαγές, φτιάχτηκε τουαλέτα ανάπηρων, μπήκε ράμπα, μπήκαν χειρολισθήρες ούτως ώστε όλοι/ες να απολαύσουν την είσοδο στο δομημένο περιβάλλον ισότιμα.

Ο πραγματικός καλλιτέχνης ανάπηρος ή μη οφείλει να μην κατακρεουργείται από το κτήνος και θεωρώ πως με το “Πιο δυνατός κι από τον Σούπερμαν” βρίσκουμε τρόπο να δαμάσουμε για λίγο το κτήνος”.

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

Νύχτες πρεμιέρας

Το 24ο κινηματογραφικό φεστιβάλ της Αθήνας ξεκίνησε στις 19 Σεπτεμβρίου με μια σπουδαία ταινία, τον «Ψυχρό πόλεμο» του Πολωνού Πάβελ Παβλικόφσκι, δημιουργού της «Ida». Η ταινία, που βραβεύτηκε φέτος στις Κάννες, παρουσιάζει μια ιστορία αγάπης στο φόντο του ψυχρού πολέμου, από το 1949 μέχρι το 1965. Αν και εστιάζει στον έρωτα ενός διευθυντή ορχήστρας με μια τραγουδίστρια, η αφήγηση παρακολουθεί τις πολιτικές και πολιτιστικές εξελίξεις στην μεταπολεμική Πολωνία και την υπόκωφη αναμέτρηση Αντολικού – Δυτικού μπλοκ, με τρόπο που εντυπωσιάζει και μερικές στιγμές κλέβει την παράσταση από το love-story.

Το φεστιβάλ ωστόσο δεν έχει μόνο να προαναγγείλει τις ταινίες της σεζόν που έρχεται. Το πιο σημαντικό είναι ότι δίνει την ευκαιρία στο κοινό να ανακαλύψει ταινίες νέων δημιουργών ή ταινίες λιγότερο εμπορικές, οι οποίες πιθανά δεν θα βρουν διανομή στις αίθουσες και μόνη δυνατότητα να τις δει κάποιος είναι μέσω φεστιβάλ. Έτσι ταινίες από όλο τον κόσμο, από κάθε κινηματογραφικό είδος, μικρού ή μεγάλου προϋπολογισμού βρίσκουν το δρόμο τους στην οθόνη.

Ξεφυλλίζοντας το πρόγραμμα, διαπιστώνει κανείς μεγάλη γκάμα θεμάτων. Οι «Κληρονόμοι» εντυπωσίασαν για την ιστορία ενός ζευγαριού γυναικών που καθώς δοκιμάζεται από τη φτώχεια και την αδικία του τραπεζικού συστήματος, αλλάζει η ζωή του και ανατρέπεται η μεταξύ τους σχέση. Το «Στους Διαδρόμους» είναι η πιο βαθειά ματιά για την καθημερινότητα των εργατών και εργατριών σε ένα μεγάλο σουπερ μάρκετ. Με το «Τράνζιτ», ο Κρίστιαν Πέτζροντ («Μπάρμπαρα», «Φοίνικας») μετέφερε το ομότιτλο μυθιστόρημα της Άννα Ζέγκερς στο σήμερα, δείχνοντας Γερμανικά στρατεύματα να προελαύνουν προς τη Μασσαλία και εγκλωβισμένους αντικαθεστωτικούς να προσπαθούν να δραπέτεύσουν στη Λατινική Αμερική! Για την προσφυγιά μιλάει επίσης το Ισλανδικό «Ανάσα ελευθερίας», μια ταινία με γυναικείους κεντρικούς χαρακτήρες, ενώ από το διαγωνιστικό ξεχωρίζει το «Ηφαιστίο» από την Ουκρανία και το «Rojo» του Μπέντζαμιν Ναιστατ που επιστρέφει στην εποχή της χούντας στην Αργεντινή.

Αφιέρωματα

Στα φεστιβάλ ιδιαίτερη αξία έχουν τα αφιερώματα. Οι φετινές Νύχτες πρεμιέρας κάνουν μια πλούσια ρετροσπεκτίβα στο έργο του Παβλικόφσκι και σε «Διαμάντια του Πολωνικού σινεμά», όπου παίζονται λιγότερο γνωστές παλιές πολωνικές ταινίες, όπως το «Ερόικα» του Αντρέι Μουνκ και το «Στάχτες και διαμάντια» του Βάιντα. Επίσης γίνεται ειδικό αφιέρωμα στον Γιώργο Πανουσόπουλο που έβγαλε νέα ταινία.

Η θεματική «Σινεμά και ισότητα – Το μέλλον είναι γυναίκα» παρουσιάζει σε πρώτη προβολή και με ελεύθερη είσοδο 5 ταινίες ντοκιμαντέρ με θέμα γυναίκες που αγωνίζονται για να αλλάξουν τη θέση τους στην κοινωνία, και κατ'επέκταση και την ίδια την κοινωνία. Από την Ιλχάν Ομάρ, πρώτη Σομαλή μουσουλμάνα γυναίκα που εκλέχτηκε στο κοινοβούλιο της Μινεσότα το 2016 μέχρι την Νάλα, πρόσφυγα από τη Συρία και τις «Σαντινίστας», τις γυναίκες που πολέμησαν στην πρώτη γραμμή ενάντια στη δικτατορία του Σομόσα στη Νικαράγουα, αλλά από τότε δεν ακούστηκε τίποτα γι'αυτές.

Το «Μία Γυναίκα Αιχμάλωτη» της Μπερναντέτ Τούζα-Ρίτερ αφορά μια πιο σκοτεινή περίπτωση δουλείας μιας οικιακής βοηθού στην Ουγγαρία του σήμερα και διαγωνίζεται στο διεθνές ντοκιμαντέρ, το οποίο έρχεται για πρώτη φορά σαν χωριστή ενότητα. Στο τμήμα αυτό προβάλλεται το «Bisbee» που αφορά την πραγματική ιστορία της δολοφονίας 1200 μεταναστών μεταλλωρύχων στην Αριζόνα το 1917.

Τέλος, στα θετικά της διοργάνωσης είναι η ύπαρξη (όπως κάθε χρόνο) ταινιών με ΛΟΑΤΚΙ+ περιεχόμενο και με πολύ καλή επιλογή. Εκτός από τις «Κληρονόμους» προβάλλεται η «Διαπαιδωγία» της Κάμερον Ποστ» και το «1985» από τις ΗΠΑ, το βραβευμένο «Σκληρή μοιρασιά» από την Βραζιλία και το ντοκιμαντέρ «McKellen: Playing the Part» για τον ηθοποιό και ακτιβιστή Ίαν Μακέλλεν.

Η μεγάλη ανταπόκριση του κοινού και η μαζικότητα στις προβολές αποδεικνύει ότι ο κόσμος έχει διάθεση να δει και να ψάξει το σινεμά όχι μόνο σαν ψυχαγωγία αλλά και σαν τέχνη.

Δήμητρα Κυρίλλου

INFO: Οι Νύχτες πρεμιέρας συνεχίζονται μέχρι τις 30 Σεπτεμβρίου σε 7 κεντρικές αίθουσες. Τιμή εισιτηρίου 6 ευρώ (πριν τις 7μμ, 5 ευρώ)

ΑΠΕΡΓΙΕΣ ΣΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑ Οι οικοδόμοι γκρεμίζουν το «θαύμα» του Ερντογάν

Την ώρα που ο Ερντογάν τα βάζει με θεούς και δαίμονες από τη Συρία και το Κουρδιστάν ως το Ισραήλ και τις ΗΠΑ, φοβάται πάνω από όλα τους εργάτες και τις εργάτριες που παλεύουν μέσα στην ίδια την Τουρκία.

400 απεργούς συνέλαβε η χωροφυλακή στα μέσα Σεπτέμβρη στο καινούργιο, γιγάντιο αεροδρόμιο που κατασκευάζεται στην Ιστανμπούλ. Από τους 400, οι 24 παραμένουν φυλακισμένοι μετά την απόφαση του δικαστηρίου. Οι εργάτες διαδήλωναν μέσα στο χώρο του αεροδρομίου με αφορμή ένα ατύχημα με εσωτερικό λεωφορείο στο οποίο τραυματίστηκαν 17 άνθρωποι. Ήταν όμως μόνο η αφορμή.

Τα συνδικάτα καταγγέλλουν εδώ και καιρό τις πιο άθλιες συνθήκες εργασίας και ασφάλειας στο χώρο. 42 εργάτες έχουν χάσει τη ζωή τους στη διάρκεια της κατασκευής του αεροδρομίου. Οι φωτογραφίες που δημοσιεύουν από τα μικρά κοντέινερ όπου “ζουν” και κοιμούνται όταν δεν δουλεύουν δείχνουν χώρους ανθυγιεινούς, εκτεθειμένους στον ήλιο, το κρύο και τη βροχή. 36 χιλιάδες εργάτες βρίσκονται στο εργοτάξιο απομονωμένοι, τρέφονται με άθλιο φαγητό και τα κρεβάτια τους έχουν κοριούς. Προέρχονται από κάθε γωνιά της Τουρκίας, πολλοί είναι Κούρδοι, ενώ δουλεύουν και αρκετοί μετανάστες από χώρες όπως το Νεπάλ. Ορισμένοι δεν έχουν πληρωθεί εδώ και ένα εξάμηνο.

Η χωροφυλακή λειτουργεί σαν εσωτερική ασφάλεια των εργολάβων που κατασκευάζουν το αεροδρόμιο. Στους συλληφθέντες δεν

Συγκέντρωση των απεργών στις 24/9

δόθηκε η δυνατότητα να έρθουν σε επαφή με τις συνδικαλιστικές ομοσπονδίες. Τα συνδικαλιστικά και απεργιακά δικαιώματα των εργατών δέχτηκαν επιπλέον πλήγματα μετά τα έκτακτα μέτρα που επιβλήθηκαν με αφορμή το πραξικόπημα του 2016. Αυτό όμως δεν σταμάτησε την αντίσταση. Η κυβέρνηση υποστηρίζει ότι πίσω από τις κινητοποιήσεις βρίσκονται “περιθωριακές ομάδες”.

Για τον Ερντογάν το καινούργιο αεροδρόμιο είναι σύμβολο της επιτυχίας της εξουσίας του και του οικονομικού μπουμ της Τουρκίας. Ο μεγαλεπήβολος στόχος είναι ότι θα μετατραπεί στο μεγαλύτερο αεροδρόμιο του κόσμου, φτάνοντας να εξυπηρετεί 150 εκατομμύρια επιβά-

τες ετησίως με δυνατότητες επέκτασης ως τα 200 εκατομμύρια. Για την εργατική τάξη είναι το σύμβολο του ιδρώτα και του αίματος που σήμανε για τις ζωές της η οικονομική άνθηση. Υπολογίζεται ότι σε εργατικά “ατυχήματα” έχουν χάσει τη ζωή τους 22 χιλιάδες άνθρωποι στη διάρκεια της διακυβέρνησης του AKP (του κόμματος του Ερντογάν).

Πίεση

Η πίεση για να υλοποιηθούν τα πρότζεκτ είναι τόσο μεγάλη που ο Ερντογάν βγήκε λίγες μέρες μετά την απεργία για να διαβεβαιώσει ότι το αεροδρόμιο θα εγκαινιαστεί χωρίς καμιά καθυστέρηση στις 29 Οκτώβρη, ό,τι και να γίνει. Παρόλο που επίσημες εκτιμήσεις είχαν ήδη

κάνει λόγο για μεταθέρση της ημερομηνίας για την Πρωτοχρονιά λόγω των κινητοποιήσεων.

Στο μεταξύ επιστρατεύτηκε απεργοσπαστικός μηχανισμός. Η αστυνομία και η εταιρεία προσφέρει μπόνους και καλύτερες συνθήκες στους εργάτες που θα καταγγείλουν ποιος πήρε την πρωτοβουλία για την κλιμάκωση των αγώνων. Ένας εργάτης που στάλθηκε για να πάρει τη θέση των απεργών δηλώνει σε ένα ΜΜΕ: “Η υπερβολαβική εταιρεία με πήρε τηλέφωνο χτες το βράδυ. Ετοιμάστηκα και ήρθα αμέσως εδώ. Μου είπαν ότι αυτοί που διαμαρτύρονται είναι προβοκάτορες, προδότες και τρομοκράτες. Ο κύριος που με πήρε τηλέφωνο μου είπε πως σε ανθρώπους όπως εγώ τους αξίζει να δου-

λεύουν στο εργοτάξιο του αεροδρομίου και να βγάζουν το ψωμί τους. Άκουσα για την απεργία, αλλά δεν ξέρω τους λόγους. Είμαι άνεργος εδώ και οχτώ μήνες”.

Ο τούρκικος καπιταλισμός κινήθηκε το όνειρο της οικονομικής άνθησης, πατώντας πάνω σε πτώματα χιλιάδων εργατών και εργατριών. Τώρα βλέπει με τρόμο την προοπτική της κρίσης και στην οικονομία και στην “ασφάλεια” της χώρας. Ο αγώνας στο νέο αεροδρόμιο της τουρκικής πρωτεύουσας δείχνει ότι υπάρχει συσσωρευμένο δυναμικό αντίστασης ακόμη και στους πιο ανοργάνωτους και χτυπημένους χώρους, και με αυτό το δυναμικό θα αναμετρηθεί ο Ερντογάν πολύ σύντομα.

Επίθεση της αστυνομίας στις 25/9

Είναι εντελώς ψεύτικη η ξαφνική ηρεμία που υποτίθεται επικρατεί στο συριακό μέτωπο. Αυτό που προετοιμάζεται είναι μια μεγάλη σφαγή στο Ιντλίμπ και όχι μόνο, αλλά και η προοπτική μεγαλύτερης κλιμάκωσης των συγκρούσεων ανάμεσα σε όλους τους προστάτες που παρεμβαίνουν στη σύγκρουση. Η κατάρρευση του ρώσικου αεροσκάφους, από τους Ισραηλινούς σύμφωνα με τη Μόσχα, είναι μία πρόγευση του τι απειλείται. Η συμφωνία μεταξύ Ρωσίας και Τουρκίας δεν είναι συμφωνία ειρήνης, είναι μια βρώμικη μοιρασιά. Και η “επιτυχία” της πρέπει πρώτα να περάσει από την πραγματικότητα του Ιντλίμπ.

Η Τουρκία μεταφέρει όλο και περισσότερες δυνάμεις που υποτίθεται ότι θα έχουν στόχο να διαχωρίσουν τους ακραίους ένοπλους από τον άμαχο πληθυσμό. Έτσι, “προστατεύεται” η περιοχή από ένα τυφλό χτύπημα του Άσαντ. Σύμφωνα με τα νούμερα που οι ίδιοι δίνουν, το 60% του Ιντλίμπ βρίσκεται υπό τον στρατιωτικό έλεγχο αυτών των “ακράιων”. Η στοχοθεσία της Τουρκίας λέει ότι αφενός θα καταφέρει να αποπλύνει τις αντάρτικες δυνάμεις που θα αποδεχθούν την τουρκική μεσολάβηση και τη συμφωνία με τους Ρώσους, να μεταφέρει με ασφάλεια τον άμαχο πληθυσμό σε ασφαλείς ζώνες και τελικά να “εξουδετερώσει” τους ακραίους. Αυτός ο συνδυασμός

ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΤΟΥΡΚΙΑΣ-ΡΩΣΙΑΣ ΓΙΑ ΤΟ ΙΝΤΛΙΜΠ Βρώμικες μοιρασιές στις πλάτες του συριακού λαού

υπογραφής μιας συνθήκης Βάρκιζας με τις δυνάμεις που θεωρούσαν την Τουρκία σύμμαχο και προστάτη ως πρόσφατα, επιβολής αυτής της συνθήκης και μετά ξεκαθαρίσματος λογαριασμών με τους ανυπότακτους μέχρι τα Χριστούγεννα δεν είναι πιστευτό σενάριο από κανέναν. Και 25 χιλιόμετρα νεκρής ζώνης γύρω από μια πόλη τριών εκατομμυρίων δεν λύνουν το πρόβλημα.

Έτσι η Ρωσία αφήνει στην Τουρκία την ευθύνη της σταθερότητας για τις περιοχές όπου το καθεστώς Άσαντ δεν θα μπορούσε να κάνει τίποτα άλλο από το να βομβαρδίζει και να ξαναβομβαρδίζει, ενώ προωθεί την εγκατάσταση πυραύλων S-300 στη Συρία. Οι ΗΠΑ δηλώνουν ότι έτσι παραβιάζεται κόκκινη γραμμή και δηλώνουν ότι η κίνηση δεν θα μείνει αναπάντητη, ενώ οι πάνω από 2000 Αμερικάνοι στρατιώτες που βρίσκονται κοντά στα σύνορα με την Τουρκία δεν πρόκειται να αποχωρήσουν. Οι Αμερικάνοι αναγνωρίζουν βέβαια στον εαυτό τους να έχουν βάσεις και στρατεύματα σε όλες τις χώρες περιμετρικά, και βέβαια στο Ισραήλ να είναι η μοναδική πυρηνική δύναμη της περιοχής, α-

λά οι S-300 είναι το πρόβλημα. Για τη Ρωσία, η Συρία μπορεί να έχει μετατραπεί σε χώρα φάντασμα, ισοπεδωμένη και με εκατομμύρια εκτοπισμένους και νεκρούς, αλλά ακόμη κι αν είναι το πιο αδύναμο σημείο της περιοχής, είναι το μοναδικό όπου έχει ένα πόδι στρατιωτικής παρουσίας και δεν θέλει να το χάσει.

Έλεγχος

Το καθεστώς Άσαντ εξελίσσεται όλο και περισσότερο σε έναν δευτεραγωνιστή της ιστορίας. Ποιος πιστεύει ότι οι Ρώσοι ακόμη κι αν εγκαταστήσουν τους πυραύλους θα παραχωρήσουν τον έλεγχο στο καθεστώς. Μια ματοβαμμένη και αδύναμη μαριονέτα θα είναι το καθεστώς που θα παραμείνει στην εξουσία, αλλά ακόμη κι έτσι χρήσιμη είναι μια μαριονέτα. Όσο για τον απλό κόσμο, ακόμη κι αν τελειώσει με τον ένα ή τον άλλο τρόπο η νέα σφαγή στο Ιντλίμπ, θα βρεθεί να τον αντιμετωπίζουν ξανά ως πληθυσμό υπό κηδεμονία, οι Αλεβίτες από το Ιράν, οι Χριστιανοί από τη Ρωσία, η σουνιτική πλειοψηφία από την Τουρκία και οι Κούρδοι από τους Δυτικούς.

Στο μεταξύ θα προετοιμάζεται ο επόμενος γύρος της σύγκρουσης ανάμεσα σε όλους τους “απελευθερωτές” της Συρίας. Υπάρχουν πολλές υποψηφιότητες για το πού και με ποια αφορμή θα εκραγεί. Άμεσα, με τους χειρισμούς που θα θελήσει να κάνει η Τουρκία για να εξασφαλίσει ότι οι μεθοριακές περιοχές δεν θα παραμείνουν σε κουρδικά χέρια; Μέσα από τις κινήσεις που θα κάνουν οι ΗΠΑ στις κουρδικές περιοχές, αναιρώντας τις προηγούμενες συμφωνίες που είχαν με την Τουρκία; Από τις επιπτώσεις που θα έχουν αυτές οι ανακατατάξεις στο Ιράκ, στο Λίβανο ή στην Παλαιστίνη; Ή ακόμη και από κάποιο “ατύχημα” μιας και είναι τόσες οι μικρές και μεγάλες δυνάμεις συγκεντρωμένες που πατάει η μία πάνω στην άλλη και δεν είναι η πρώτη φορά που καταρρίπτεται αεροσκάφος “κατά λάθος”. Εξάλλου, με τον Τραμπ και τον Μπόλτον στην ηγεσία της υπερδύναμης, και την διάλυση της συμφωνίας για τον Ιράν υπό εξέλιξη, ένα τέτοιο ατύχημα μοιάζει με βεβαιότητα σε αναμονή.

Νίκος Λούντος

Η Συμφωνία των Πρεσπών στις κάλπες

Την Κυριακή 30 Σεπτεμβρίου οι πολίτες της Δημοκρατίας της Μακεδονίας καλούνται από την κυβέρνηση Ζάεφ στις κάλπες. Αξίζει να θυμηθούμε το ερώτημα: «Είστε υπέρ της ένταξης σε ΕΕ και ΝΑΤΟ με την αποδοχή της Συμφωνίας μεταξύ της Δημοκρατίας της Μακεδονίας και της Δημοκρατίας της Ελλάδας;». Με αυτόν τον παραπλανητικό τρόπο, ο κεντροαριστερός πρωθυπουργός Ζόραν Ζάεφ δίνει μεταξύ τους δύο, αν όχι τρία, αυτελελή ζητήματα, προσπαθώντας να εκβιάσει τη συναίνεση του κόσμου.

Η δεξιά εθνικιστική αντιπολίτευση αντιμετωπίζει με αμηχανία το δημοψήφισμα, αφού είναι κατά της συμφωνίας αλλά υπέρ της ένταξης της χώρας σε ΝΑΤΟ και ΕΕ. Όσο και αν η κυβερνητική προπαγάνδα στην Αθήνα και στα Σκόπια θέλει να εμφανίσει ότι οι μόνοι που αντιδρούν είναι οι εθνικιστές, το VMRO και η ΝΔ αφήνουν να εννοηθεί ότι θα εφαρμόσουν τη Συμφωνία αφού αυτό συμφέρει τις άρχουσες τάξεις που υπηρετούν. Έτσι, το VMRO έχει καλέσει σε ψήφο κατά συνείδηση, παρότι ο, προερχόμενος από αυτό το κόμμα, Πρόεδρος της Δημοκρατίας Γκιόργκι Ιβάνοφ, δήλωσε ότι θα απέχει από τις κάλπες καταγγέλλοντας τη συμφωνία των Πρεσπών.

Όλο αυτό το διάστημα, τα επιτελεία της ΕΕ και του ΝΑΤΟ δίνουν ακούραστα τη μάχη υπέρ του «Ναι»

Διεθνιστική συνάντηση στη Δοϊράνη, 15/9/2018

στο δημοψήφισμα. Από τη Μέρκελ και τον Μακρόν μέχρι τον Στόλτενμπεργκ και τον Κοτζίά, όλες οι δυνάμεις της γερασμένης Ευρώπης προσπαθούν να πείσουν το λαό της γειτονικής χώρας για τα καλά της συμφωνίας. Δεν αποκλείεται όμως, η επίμονη καμπάνια τους να μεταβληθεί σε μπουμερανγκ, όπως έγινε στην Ελλάδα στο δημοψήφισμα του 2015, και η συμμετοχή να μην ξεπεράσει το 50%. Δεν είναι τυχαίο ότι ενώ η δημοφιλία της ΕΕ βρισκόταν στα ύψη πριν από το ξέσπασμα της οικονομικής κρίσης του 2008, πλέον ο απλός κόσμος είναι πολύ πιο επι-

φυλακτικός απέναντι στη βιτρίνα περί «ευρωπαϊκής ευημερίας». Οι κάτοικοι της Γευγελής γνωρίζουν καλά πόσοι βορειοελλαδίτες περνούν τα σύνορα για να βάλουν βενζίνη, να κάνουν ψώνια στο σουπερμάρκετ ή και να φτιάξουν τα δόντια τους.

Το ΝΑΤΟ δεν φέρνει την ειρήνη

Από την άλλη πλευρά, πολύς κόσμος αναμένεται να ψηφίσει υπέρ της συμφωνίας με διάθεση να δώσει τέλος σε μια μακροχρόνια διαμάχη και να απομονώσει τις εθνικιστικές

κραυγές. Αυτή η διάσταση έχει μεγάλη σημασία, αφού στην Ελλάδα τα κόμματα και τα ΜΜΕ έχουν ήδη ετοιμάσει τις ερμηνείες του δημοψηφίσματος: εάν επικρατήσει το «Ναι» θα πρόκειται για ψήφο στήριξης του ΝΑΤΟ και της ΕΕ, ενώ εάν βγει το «Όχι» θα είναι απόδειξη του ανθελληνικού εθνικισμού των «Σκοπιανών». Όπως όμως αναφέρει ο απεσταλμένος στα Σκόπια, Σταύρος Τζίμας στην «Καθημερινή» (24/9/2018), «δεν μπορεί να μην καταγραφεί η απουσία ανθελληνικού κλίματος, κάτι που όπως μας είπαν πολλοί –και βιώσαμε και οι ίδιοι στο

παρελθόν– συμβαίνει για πρώτη φορά σε περιόδους έξαρσης του προβλήματος της ονομασίας. Μάλιστα, ένας ηλικιωμένος, ονόματι Τόμισλαβ, μας είπε στην κεντρική πλατεία των Σκοπίων, ότι “πρέπει να συγχαρούμε τα αδέρφια μας τους Έλληνες, που το 2008 στη σύνοδο του ΝΑΤΟ στο Βουκουρέστι με τη στάση τους έδωσαν ένα ηχηρό χαστούκι στους Αμερικανούς”.

Σ’ αυτό το πλαίσιο, το κόμμα «Λέβιτσα» (Αριστερά) έχει όλο το δίκιο με το μέρος του όταν αγωνίζεται για να ενισχύσει την άποψη ότι «κάθε χώρα έχει το δικαίωμα της αυτοδιάθεσης και δεν τρώει το παραμύθι ότι ΝΑΤΟ και ΕΕ θα φέρουν ροζ λουλούδια και την υπέροχη ζωή που ονειρευόμαστε εδώ και χρόνια» (Εργατική Αλληλεγγύη, τχ 1330, 27/6/2018). Ο δρόμος για την ειρήνη στα Βαλκάνια δεν περνάει ούτε μέσα από αλλαγές ονομάτων, ούτε μέσα από την ένταξη και άλλων χωρών στο ΝΑΤΟ και την ΕΕ. Έτσι, το καθήκον της Αριστεράς στην Ελλάδα είναι η σύγκρουση με τα εθνικιστικά κηρύγματα της ΝΔ και των φασιστών, χωρίς καμιά υποχώρηση απέναντι στην καπιταλιστική διπλωματία του Τσίπρα. Είναι η πάλη για την ανατροπή της διαρκούς λιτότητας και της πολεμοκαπηλίας, που θα γίνει πιο δυνατή με τη διεθνιστική ενότητα με τους εργάτες και τις εργάτριες των Βαλκανίων.

Μπάμπης Κουρουνδής

Εκδήλωση παρουσίασης της μετάφρασης του βιβλίου «Δέκα και μια ερωτήσεις και απαντήσεις για το Μακεδονικό» των Δημήτρη Χριστόπουλου και Κωστή Καρπόζηλου στη μακεδονική γλώσσα πραγματοποιήθηκε το Σάββατο 22 Σεπτεμβρίου στα Σκόπια από την οργάνωση Helsinki Citizens Assembly στη Δημοκρατία της Μακεδονίας.

Στην ανάρτησή του στο διαδίκτυο ο Δημήτρης Χριστόπουλος, που ήταν και ένας εκ των ομιλητών, χαρακτήρισε την εκδήλωση «ένα σημαντικό πολιτικό γεγονός. Ένα γεγονός με θεραπευτικές ιδιότητες για το κοινό που την παρακολούθησε, ποιοτικά και ποσοτικά κρίσιμο». Όπως χαρακτηριστικά ανέφερε στη συνέντευξη που έδωσε στον Δημήτρη Ψαρρά στην ΕφΣυν στόχος της έκδοσης και παρουσίασης του βιβλίου στα Σκόπια είναι «να δείξουμε, όπως γράφουμε και στην εισαγωγή που κάναμε με τον Κ. Καρπόζηλο γι’ αυτή την έκδοση, ότι “δεν είμαστε όλοι Βουκεφάλες”. Σε αυτή την κρίσιμη συγκυρία, λίγες μέρες πριν από το δημοψήφισμα της 30ής Σεπτεμβρίου, υπάρχει ανάγκη να ακουστεί αυτό...»

Ο εκεί εθνικισμός ζει και ανασαίνει τροφοδοτούμενος από τον εδώ και αντιστρόφως,

«Δεν είμαστε όλοι ‘Βουκεφάλες’»

Οι εμμονικές ιδέες των εθνικισμών ένθεν και κείθεν ζουν σε συνθήκη αντιπαλότητας, αλλά και συμμαχίας: ο ένας δουλεύει για τον άλλο, ώστε να μπορεί πειστικά να επικαλείται την απειλή του για να σμιλεύει την εσωστρέφεια και την πίστη στις “δικές του” αλήθειες. Σαθρές όμως, χτισμένες πάνω σε μύθους. Τους μύθους αυτούς επιχειρούμε να αποδομήσουμε στο βιβλίο. Οι εκεί εθνικιστές δεν μπορούν να χρησιμοποιήσουν το βιβλίο μας. Τους ομοιδεάτες τους εδώ χρησιμοποιούν...»

Παρά την άποψη που έχουν οι συγγραφείς για υποστήριξη της Συμφωνίας των Πρεσπών και το δημοψήφισμα που πραγματοποιείται στη Δημοκρατία της Μακεδονίας την ερχόμενη Κυριακή, οι «Δέκα και μια ερωτήσεις και απαντήσεις για το Μακεδονικό», η μετάφρασή τους στη μακεδονική γλώσσα και η ίδια η εκδήλωση είναι θετικά βήματα στην κατεύθυνση του χτισίματος της αλλη-

λεγγύης και της ειρηνικής συνύπαρξης ανάμεσα στους δύο λαούς.

Όπως αναφέρει ο Κώστας Πίπτας, στην βιβλιοκριτική του στο προηγούμενο τεύχος του περιοδικού Σοσιαλισμός από τα κάτω: «Το βιβλίο “10+1 ερωτήσεις και απαντήσεις για το Μακεδονικό”, που κυκλοφόρησε τον περασμένο Μάρτη, είναι ένα πολύ καλό αντίδοτο τόσο ενάντια στις εκκολλαπτόμενες απόπειρες διαμόρφωσης μιας νέας δεξιάς εθνικιστικής υστερίας του τύπου “η Μακεδονία είναι μία και Ελληνική”, όσο και απέναντι στα επιχειρήματα που χρησιμοποιεί η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ για να εντείνει τις πιέσεις για “σύνθετη ονομασία”, αλλαγές στο Σύνταγμα κλπ (αντιλήψεις που δυστυχώς ευδοκούν και σε τμήματα της Αριστεράς).

Αξιοποιώντας τα στοιχεία από την παλιότερη ως και πρόσφατη ιστορία του Μακεδονικού, οι συγγραφείς πετυχαίνουν να ανασκευάσουν με ομολογουμένως πολύ απλό

και κατανοητό τρόπο πολλά από τα εθνικιστικά “επιχειρήματα” που διακινούνται στο δημόσιο λόγο, αφού ξεκαθαρίσουν από τις πρώτες κιόλας σελίδες πως “είναι λάθος επί της αρχής να θέλεις να επιβάλλεις σε μια άλλη χώρα την ονομασία της”...»